

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119209212
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3119209212.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobkyne : O. A., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom : S. XX, H. H., právne zastúpená: JUDr. Soňa Suchánová, advokátka, so sídlom Nám. sv. Anny 7269/20B, Trenčín, proti žalovanému: V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom : S. XX, H. H., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva, takto

rozhodol:

Z návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 27C/8/2021 zamieta.

Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu ako manželov nasledovne:

Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje osobné motorové vozidlo značky S. A., tmavomodrej farby, rok výroby XXXX, EČV: H v hodnote 1.000,- eur.

Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje:

- zostatok na účte č. Z XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedenom v ČSOB, a.s., v hodnote 89,52 eur,
- zostatok na účte č. Z XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedenom v ČSOB, a.s., v hodnote 135,71 eur,
- zostatok na účte č. Z XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedenom v ČSOB, a.s., v hodnote 144,25 eur.

Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa do výlučného vlastníctva žalobkyne prikazuje osobné motorové vozidlo značky C. M., červenej farby, rok výroby XXXX, EČV: H v hodnote 1.500,- eur.

Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa do výlučného vlastníctva žalobkyne prikazuje zostatok na účte č. SK09 XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedenom vo VÚB, a.s. v hodnote 244,70 eur.

Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa do výlučného vlastníctva žalobkyne prikazuje nehnuteľnosť - rodinný dom súp.č. XX s príslušenstvom pozostávajúcim z prípojok, altánku so skladom zeleniny, oplotenia od ulice, oplotenia od susedov a bazéna, postavený na parcele KNC parc.č. XX, zapísaný na LV č. XXXX pre okres H., obec H. H., katastrálne územie H. H.. Spolu v hodnote 135.561,39 eur.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu sumu 67.968,30 eur, a to do 120 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu súdu dňa 30.10.2019 sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu ako manželov po rozvode manželstva (ďalej len „BSM“).

2. Žalobu odôvodnila tým, že manželstvo bolo rozvedené rozhodnutím súdu dňa 17.07.2019, pričom k vyporiadaniu BSM dohodou nedošlo. Uviedla, že počas manželstva strany do BSM nadobudli osobné motorové vozidlo tmavomodrej farby S. A., rok výroby XXXX, I.: TN XXXCO, ktoré žiadala prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, ktorý auto využíva a Honda M., rok výroby XXXX, I.: H červenej farby, ktoré žiadala prikázať do svojho výlučného vlastníctva, keďže ho užíva ona. Ku dňu zániku manželstva boli evidované zostatky na bankových účtoch manželov, ktoré tiež žiadala vyporiadať tak, že budú prikázané do výlučného vlastníctva toho z bývalých manželov, na koho je vedený ten-ktorý bankový účet. Ďalej žiadala vyporiadať podniky - V. A. - A. Z. Z., L.: XXXXXXXX a O. A. - G. O., L.: XXXXXXXX tak, aby hodnota podnikov bola prikázaná do vlastníctva toho bývalého manžela, ktorý vedie podnik. Tiež žiadala do svojho výlučného vlastníctva prikázať rodinný dom súp.č. XX postavený na parc.č. XX, zapísaný na LV č. XXXX pre k.ú. H. H., pričom uviedla, že dom užívajú strany spoločne. Pozemok, na ktorom stojí dom parc.č. XX a ktorý k domu prislúcha parc.č. XX/X sú evidované ako výlučné vlastníctvo žalobkyne, a preto nie sú predmetom vyporiadania. V žalobe uviedla, že podľa znaleckého posudku je hodnota rodinného domu 148.000,- eur. V neskoršom podaní zo dňa 17.08.2020 žalobkyňa určila zostatkovú hodnotu vozidla C. M. na sumu 1.500,- eur, vozidla VW A. na sumu 1.000,- eur, hodnotu každého z podnikov na sumu 1.000,- eur a zostatok na jej bežnom účte vedenom vo VÚB, a.s. k 17.07.2019 v sume 244,70 eur.

3. K žalobe sa žalovaný vyjadril tak, že hodnota domu uvedená žalobkyňou nie je úplná, pretože nie sú zohľadnené ploty, spevnené plochy a altánok, teda príslušenstvo, ktoré má byť tiež predmetom finančného vyporiadania. Uviedol, že sa stotožňuje s výpočtom aktív tvoriacich BSM, a síce s obomi vozidlami, zostatkami na účtoch strán sporu a oboma podnikmi a tieto nenapáda. Uviedol, že je pravda, že on užíva VW A., žalobkyňa auto Honda M. a obaja užívajú rodinný dom. Tiež uviedol, že má záujem sa stať výlučným vlastníkom rodinného domu a má záujem od žalobkyne odkúpiť aj pozemky v jej vlastníctve.

4. V ďalšom konaní žalobkyňa uvádzala, že trvá na prikázaní rodinného domu do svojho výlučného vlastníctva, pretože je vlastníčkou pozemkov a tiež preto, že jej priami susedia, ktorí majú postavené domy pri predmetnom dome, sú jej bratia, a teda okrem vlastníckych väzieb žalobkyne sa k tomuto domu viažu aj silné citové väzby, a to aj preto, že v manželstve sa nenarodilo dieťa, a preto žalobkyňa má väzby nie len na bratov, ale aj netere a synovcov. Žalobkyňa uviedla, že keď sa brali, v podstate nič nemali, sporili si na účte, doplatil sa zvyšok zo stavebného sporenia a keď mali 100.000,- Sk tak sa začalo stavať. Dokiaľ sa dom nepostavil, bývali u jej bratov. Počas manželstva si vzali dve pôžičky, jedna z nich bola od jej sesternice, obe splácala žalobkyňa. Asi v roku 2005 brali pôžičku 250.000 Sk. Všetky pôžičky sú už splatené. Dom sa staval svojpomocne. Počas manželstva boli dohodnutí tak, že žalobkyňa platila všetko, žalovaný platil inkaso. Žalobkyňa si aj po rozvode zohnala byť, do ktorého by sa bola bývala ochotná presťahovať, ak by jej žalovaný bol vyplatil sumu, na ktorej sa dohodli. Žalovaný nesúhlasil s vyplatením z domu, preto ostala bývať v dome a v konečnom dôsledku aj rada, lebo by teraz banovala. Čo sa týka peňazí na výplatu žalovaného uviedla, už má všetko predjednané, pretože už bola nachystaná, keď sa dohadovali mimosúdne a na požiadanie do jedného mesiaca jej banka úver poskytne. K zostatkovej hodnote bazénu sa žalobkyňa vyjadrila tak, že tento je dávno pokazený, pretože tečie a nefunguje ani čerpadlo, preto jeho zostatková hodnota je 0,- eur. Uvádzala, že je schopná vyplatiť žalovaného s úverom, ktorým by sa zaťažila predmetná nehnuteľnosť a za týmto účelom žiadala lehotu na výplatu v trvaní 4 mesiacov. Tvrdila, že dom sa staval od roku 2000-2007, doposiaľ nie je komplexne prerobený a aj táto doba, počas ktorej sa staval, podporuje tvrdenie, že sa staval svojpomocne. Trvala na tom, že úverové prostriedky od sesternice žalobkyne boli vložené do domu a žiadne nepoužila na svoju osobnú potrebu. Namietala, že by v dome bol zabudovaný experimentálny vykurovací systém, keďže v znaleckom posudku je ako zdroj vykurovania uvedený kotol ústredného vykurovania a fotovoltaiický solárny systém a tepelné čerpadlo, čo sú štandardné formy vykurovania. Mala za to, že v spore nebola preukázaná existencia uplatnených vnosov vo forme darov zo strany rodičov žalovaného, poukazovala na rozpornosť tvrdení svedkov čo sa týka súm a tiež na to, že nebolo preukázané, načo konkrétne mali

údajne darované finančné prostriedky slúžiť, či na kúpu materiálu alebo boli dané k rukám žalovaného. Podľa nej niet dôkazu o tom, že boli reálne použité na stavbu nehnuteľností. Tiež nebolo podľa žalobkyne preukázané, že financie mali byť dané len v prospech žalovaného a nie aj pre oboch účastníkov ako rodinu a ani neboli preukázané žiadne finančné presuny z majetku rodičov do výlučného majetku žalovaného a odtadiaľ do spoločného rodinného domu. Poukazovala na to, že dom bol financovaný z úverov a nie z darov rodičov žalovaného a tiež namietala predložené faktúry a pokladničné doklady predložené žalovaným a tvrdila, že tieto nie sú dôkazom o ním uplatnenom vnose. Ani položkovitý rozpočet nie je podľa nej dôkazom o vnosoch a skutočne vynaložených sumách na stavbu domu.

5. V ďalšom konaní žalovaný tvrdil, že nebol ocenený altán, pivnica - sklad zeleniny, oplotenie a spevnené plochy a prípojky rodinného domu, vo vzťahu k prípojkám ale následne strany zhodne uviedli, že tieto predsa len boli ohodnotené aj znaleckom posudku Ing. S.. K financovaniu rodinného domu uviedol, že si založil v r. 1995 stavebné sporenie, v roku 1997 došlo k navýšeniu a v 1999 previedol finančné prostriedky na žalobkyňu. V roku 2000 si podali žiadosť o vydanie stavebného povolenia, bol čerpaný medziúver a dom bol v roku 2006 skolaudovaný. Na stavbu darovali finančné prostriedky žalovanému aj jeho rodičia v sume 111.000,- eur, ktorú žiadal (prvýkrát na pojednávaní 08.12.2020) v prípade, že nehnuteľnosť bude prikazovaná do výlučného vlastníctva žalobkyne, zohľadniť ako vnos žalovaného do BSM. Na vysvetlenie sumy 111.000,- eur žalovaný uviedol, že sa snažil túto sumu nejako ustáliť, je to už veľa rokov a tak to zhruba spočítal, ale je jasné, že bolo nutné rodičmi niečo dofinancovať, pretože toľko peňazí oni nemali. Uviedol, že peniaze mu dával do ruky otec, o čom vedeli jeho brat, sestra aj matka. Otec mu ich dával postupne, prišiel, dal mu ich a povedal, že to je na stavbu. Boli to peniaze, ktoré podľa žalovaného rodičia zarobili alebo mali, pričom to celé bolo v priebehu 20 rokov. Uviedol, že venoval energiu aj na údržbu rodinnému domu. Do roku 1999 bývali u jeho rodičov a myšlienka, že začnú stavať, vzišla z jeho hlavy. On manželku aj nakopol k tomu, aby si dala dodatočné dedičské konanie, aby získala pozemok, na ktorom stavali. Tiež tvrdil, že pri dome je osadený bazén z O., ktorý nie je zamurovaný do zeme a žiadal ho tiež vyporiadať. Tvrdil, že bazén a tepelné čerpadlo stálo 4.150,- eur a preto zostatková hodnota bazénu podľa neho ku dňu rozvodu je 2.000,- eur. Žalovaný potvrdil, že sesternica žalobkyne p. M. G. brala úver asi 400.000 Sk, ale s účastníkmi bolo dohodnuté, že len časť úverových prostriedkov bude stranám poskytnutá na stavbu domu, bolo to asi 147.000,- Sk. Potvrdil, že mali na stavbu domu dva úvery, jeden v sume 100.000,- Sk bol pri začatí stavby, ktorý žalovaný previedol na účet žalobkyne a uvedených 147.000 Sk z uvedeného úveru sesternice bolo použitých na stavbu domu. Na začiatku stavby mal žalovaný ešte 100.000,- Sk, čo boli jeho peniaze. Žalovaný tvrdil, že podľa rozpočtu hodnota stavby bola asi 60.000 eur a rozdiel musel byť z niečoho uhradený, keď strany sa navyše vyjadrili tak, že nasporené nemali nič, a to je argumentácia v prospech uplatneného vnosu do stavby spoločného domu z výlučných prostriedkov žalovaného. Žalovaný tvrdil, že rozpočet stavby odzrkadľoval reálne náklady na obdobné stavby v tom čase, zohľadňuje teda skutočný stav, a preto je presný. Doložil faktúry a pokladničné doklady, ktorými preukazoval tvrdený uplatnený vnos do rodinného domu, pričom trval na tom, že všetky položky - stavebný materiál, ktorý je na dokladoch obsiahnutý, bol zakúpený pre účely stavby spoločného domu a bol do domu aj zabudovaný a bolo za materiál zaplatené. Aj keď boli niektoré vystavené na iných odberateľov, konečným odberateľom materiálu bol žalovaný. Žalovaný tvrdil, že žalobkyňa ho nebude schopná vyplatiť ho z rodinnému domu, ona nemá k nemu žiaden vzťah, nepozná progresívne technológie a nevie využiť ich potenciál, čo by si na dome vyžadovalo kompletnú zmenu rozvodov. Tvrdil, že v minulosti poplatky so správou nehnuteľnosti platil on zo svojho účtu. Tvrdil, že má väzbu k nehnuteľnosti, lebo ju postavil a vložil tam svoje technológie a táto je dielom jeho mysle a v budúcnosti chce svoju investíciu rozvíjať. V dome má trvalé bydlisko a sídlo prevádzky a nejaký materiál. Žalobkyňa v dome prevádzku nemá, lebo má prenajaté priestory. Uvádzal, že v dome je experimentálne kúrenie, v 7m hlbokaj pivnici má kolektor, zakúpené je čerpadlo, ale ešte to nedobudoval. Podniká aj v oblasti alternatívnej energetiky a na tento účel by chcel dom využiť. Od roku 1996 do roku 2006 bývali u jeho rodičov v P., potom sa manželka odsťahovala do H. k bratovi, tam sa žalovaný k nej prisťahoval a bývali tam do kolaudácie domu. Potom v ich dome býval so stranami aj švagor, jeho žena s dieťaťom do roku 2012. Z H. H. pochádza žalobkyňa. Bývala tam v rodičovskom dome, ktorý je na inej parcele. Na pozemku, kde stojí spoločný dom, stála stodola. Žalobkyňa v roku 2012 dala svojmu bratovi 100m² a ten si postavil medzi spoločným domom a pôvodným rodičovským domom ďalší dom a v rodičovskom dome býva manželkin ďalší brat. Na poslednom pojednávaní dňa 13.07.2021 uplatnil žalovaný vnos za účelom vybudovania spevnených plôch na pozemku žalobkyne. Uvedené bolo podľa neho vybudované z uplatneného vnosu zo sumy 110 tis eur, ktoré dostal žalovaný od rodičov, teda z jeho prostriedkov. Ale ak by súd túto argumentáciu neakceptoval, tak žiadal, aby súd zohľadnil, že prostriedky z BSM boli použité na výstavbu spevnených plôch na pozemku žalobkyne v sume 2.335,- eur. Trval na tom, že dom bol stavaný a financovaný z financií darovaných mu jeho rodičmi.

Na stavbu domu čerpali dva úvery v celkovej sume približne 340.000,- Sk a iné vlastné úspory strany nemali. Uviedol, že je schopný žalobkyňu vyplatiť, lebo brat mu požičia do 10 dní 60.000,- eur a zvyšok si vie zabezpečiť bez potreby založenia nehnuteľnosti. Nevidí dôvod na to, aby súd prihliadal na rodinné väzby žalobkyne, aj on je tam doma, býva tam 20 rokov a rodina žalobkyne s ním problém nemá. Podľa neho vôľa jeho rodičov mu peniaze darovať je nepochybná, nebolo nutné, aby si o tom viedol evidenciu a on nemal žiadnu pochybnosť o tom, že rodičia chceli peniaze darovať iba jemu.

6. Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, realizoval tiež vylučenie svedkov a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 12Pc/5/2019-25 zo dňa 24.06.2019 právoplatným dňa 17.07.2019 bolo manželstvo strán sporu uzavreté dňa 07.09.1996 rozvedené.

8. Z výpisov zo živnostenského registra bolo zistené, že žalobkyňa podniká ako fyzická osoba na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom O. A. - G. O., L.: XXXXXXXXX s miestom podnikania S. XX, H. H. (s prevádzkarňou na adrese H. H. č. XX) v zapísaných predmetoch podnikania. Žalovaný podniká ako fyzická osoba na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom V. A. - A. Z., L.: XXXXXXXXX s miestom podnikania H. H. č. XX v zapísaných predmetoch podnikania.

9. Z výpisu z bankového účtu vedeného vo Všeobecná úverová banka, a.s. č. Z XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného na meno žalobkyne bolo zistené, že zostatok k 17.07.2019 na účte bol 244,70 eur.

10. Z výpisov z bankových účtov vedených na meno žalovaného v Československá obchodná banka, a.s. a z lustrácie v tejto banke bolo zistené, že k 17.07.2019 zostatok na účte č. Z XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX bol v sume 89,52 eur, na účte Z XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 135,71 eur a na účte Z. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 144,25 eur.

11. Na liste vlastníctva č. XXX pre k.ú. H. H. je pozemok G. parc.č. XX/X, záhrada o výmere XXX m² a parc. č. XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m² evidovaný ako výlučné vlastníctvo žalobkyne. Na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. H. H. je rodinný dom súp.č. XX postavený na parc.č. XX evidovaný ako predmet BSM strán sporu. Podľa rozhodnutia Okresného úradu v H., odboru životného prostredia stavebné povolenie na predmetný rodinný dom bolo vydané dňa 07.03.2000. Rozhodnutím Obce H. H. zo dňa XX.XX.XXXX bola povolená zmena termínu dokončenia stavby do 25.03.2006. Rodinný dom bol skolaudovaný na základe rozhodnutia Obce H. H. zo dňa XX.XX.XXXX, právoplatného dňa 27.12.2006.

12. Podľa predloženého položkovitého rozpočtu v štandarde podľa projektu na kľúč celkové náklady na stavbu rodinného domu boli vyčíslené na sumu 1.718.453,81 Sk bez DPH, odhadovaná cena pri svojpomocnej výstavbe je cca 70% z celkových nákladov. Uvádza sa, že cena výstavby svojpomocným spôsobom sa môže líšiť v závislosti od podielu práce vykonanej svojpomocne a ponuková cena závisí od štandardu použitých stavebných materiálov, spôsobu dodávky ako aj miesta výstavby.

13. Z predloženej zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 20.04.2000 vyplynulo, že strany sporu ako dlžníci uzatvorili s Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie medziúveru vo výške 200.000,- Sk, pričom záväzok bol zabezpečený ručením zo strany I. A.. Z predloženej zmluvy o stavebnom úvere zo dňa 15.06.2004 vyplynulo, že M. G. ako dlžníčka uzatvorila s Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie stavebného úveru vo výške 184.845,- Sk, pričom záväzok bol zabezpečený ručením strán sporu - žalobkyne a žalovaného. Na účet patriaci žalobkyňi dlžníčka poukázala sumu 147.374,-Sk dňa 30.06.2004. Dlžník aj ručiteľia v notárskej zápisnici N 279/2004 NZ 52410/2004 zo dňa 17.06.2004 vyhlásili, že záväzok z tejto sumy uznávajú čo do dôvodu a výšky a pre prípad porušenia povinnosti splácať úver súhlasili, aby notárska zápisnica bola vykonateľným titulom pre výkon rozhodnutia.

14. Žalovaný predložil do konania faktúru a pokladničné doklady, ktorými preukazoval kúpu stavebného materiálu, a to faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 03.01.2016 na kúpu tepelného čerpadla za 4.150,- eur, potvrdenie o platbách z 08.03.2015 a 30.03.2015 po 80,66 eur, ďalej pokladničný doklad z 26.06.2002 vystavený A. B. na sumu 75.000,- Sk, pokladničný doklad vystavený SLOVAKTUAL-om na sumu 31.058,- Sk dňa 05.08.2002 a na sumu 7.336,- Sk zo dňa 05.07.2004 za dodávku a montáž plastových

okien, príslušenstva a doplnkového materiálu. Ďalej príjmový pokladničný doklad vystavený spol. A3 spol. s.r.o., na sumu 326,06 eur zo dňa 28.05.2010. Ďalej bol doložený dodací list vystavený p. O. na nákup stavebného materiálu v sume 24.063,- Sk a 10.665,-Sk, faktúra č. 1/2001 vystavená Lesným pozemkovým spoločenstvom S. N. na dodávku smrekovej guľatiny a žrdoviny v sume 7.452,- Sk s poznámkou, že bola uhradená v hotovosti. Ďalej bola predložená faktúra 2000/10 vystavená p. M. Y. - O. za murovku, preklady a stropy v sume 100.820,50 Sk. Ďalej bol predložený rozpočet na časť - stavebná prípojka vyhotovená C. O. zo dňa 04.05.2000 na sumu 6633,-Sk. Doložené boli tiež doklady vystavené spol. POLYSTYREN s.r.o. zo dňa 07.02.2004 na sumu 5829 Kč, 5760,-Kč, 2160,- Kč a ďalej doklady preukazujúce vrátenie DPH za nákup od spol. POLYSTYREN s.r.o., kde ako kupujúci je uvedený žalovaný ale aj iné osoby (O. A., O. A., O. A.).

15. V čestnom prehlásení podpísanom rodičmi žalovaného dňa 24.06.2000 sa uvádza, že prehlasujú, že synovi - žalovanému darovali finančnú sumu v celkovej výške 111.000,- eur za účelom zabezpečenia vlastného bývania. Darovali mu ju v rokoch 1996-2017 v splátkach počas výstavby rodinného domu súp.č. XX v H. H.. Túto sumu celú investoval do stavby rodinného domu a príslušenstva domu na pozemku, na ktorom stojí, pri ktorej otec žalovaného pomáhal aj osobnou prácou. Podľa prehľadu súm predloženého svedkom - otcom žalovaného od roku 1996 do roku 2018 spolu malo byť darované 1.572.000,- Sk, čo je 52.180,84 eur a 58.500,- eur, teda spolu 110.680,84 eur.

16. Strany sporu sa na poslednom pojednávaní zhodli na hodnote rodinného domu s prípojkami v sume 125.570,- eur, čo predstavuje priemer hodnoty rodinného domu s prípojkami podľa znaleckého posudku L.. M. S. č. XX/XXXX - 148.000,- eur a podľa znaleckého posudku L.. I. T. č. 11/2020 - 103.140,93 eur (rodinný dom 100.157,04 eur + vodomerná šachta 318,16 eur + vodovodná prípojka 635,78 eur + kanalizačná prípojka 516,65 eur + dažďová kanalizácia 1.250,35 eur + prípojka NN 262,95 eur). Altánok bol znaleckým posudkom L.. T. ohodnotený na sumu 6.528,32 eur, pričom súčasne nebolo sporné a vyplýva aj z predloženého posudku, že jeho súčasťou je aj murovaná podzemná šachta, ktorá v spore bola označovaná ako sklad zeleniny (ktorého stavba bola ohlasená ako drobná stavba, ako to vyplýva z oznámenia Obce H. H. z 26.03.2007). Ďalej oplotenie od ulice bolo ohodnotené na 2.683,07 eur, oplotenie od susedov spolu na 1.560,41 eur a spevnené plochy na pozemkoch na sumu 2.335,81 eur.

17. Svedok O. A., otec žalovaného, uviedol, že si prichystal prehľad, čo synovi dávali (listina uvedená v odseku 15). Uviedol, že ku všetkému mal aj listinné dôkazy, ale keď išiel do dôchodku, skartoval ich, lebo som si nemyslel, že to bude niekedy treba. Toto čo napísal na uvedený prehľad, si pamätá, ale zase nie až tak do detailu. Uviedol, že chodil pomáhať na stavbu pravidelne aj od rána do večera. Mal aj úspory, vyplácali ho ešte v slovenskej mene do ruky, a s manželkou boli nadšení, že syn ide stavať. V hotovosti synovi vyplácal sumy, ako potreboval. Na účet to nebolo. Vedela o tom aj manželka. Mohli si to dovoliť, lebo mladší syn vyštudoval za vojaka a pomoc nepotreboval, dcéra sa vydala a bola dobre finančne zabezpečená. Svedok zarábala vtedy 18.000 SK a 15.000 SK som si mohol dovoliť synovi na stavbu dať a zvyšné náklady na domácnosť znášala manželka. V čase kolaudácie domu nebolo všetko dorobené. Len tak na polovicu, preto bolo treba aj naďalej investovať. Uviedol, že prehľad súm, ktorý vypracoval, spísal, keď sa dozvedel, že to pôjde na súd. Písal to sám, ale aj žalovaný mu pomáhal pri písaní, čo žalovaný potvrdil. Uviedol, že niečo si pamätal a zvyšok do prehľadu napísal žalovaný. Mal 160.000 Sk našetrených z výplaty ešte keď sa začalo stavať a z tých sa synovi dávalo pravidelne. Žalovaný robil živnosť, svedok mu pri tom pomáhal na stavbách a on ho fyzicky vyplácal. Tieto peniaze svedok ale nespotreboval a keď sa nahromadili, tak ich odovzdal späť synovi. Dával mu ich fyzicky, z ruky do ruky. Svedok zarábala 18.000 Sk, zvyšné náklady znášala manželka, nevie koľko zarábala, ale bolo to dosť na to, že sa z toho platilo ostatné živobytie a poplatky. Ak v niektorom mesiaci dával viac, tak to bolo nad rámec jeho výplaty z toho, čo ho žalovaný vyplácal za pomoc na stavbách v rámci jeho živnosti, to mu dával späť. K čestnému prehláseniu, ktoré podpísal, uviedol, že to podpísali, keď bolo oznámené, že sa bude pojednávať na súde. Podľa neho suma, ktorú žalovanému dali, bola nad 100.000. Mali taký nepísaný systém, kde každý mesiac synovi peniaze odovzdal. Ak ho vyplatil za pomoc pri stavbách, napríklad 50,- eur, keď sa to naakumulovalo napríklad na 500,- eur, vtedy mu to odovzdal. Syna podporovali nepretržite, podpora prebiehala aj naďalej bez ohľadu na to, aký rok je v čestnom prehlásení uvedený. Rukou písaný prehľad je ale presnejší. V čestnom vyhlásení je to len globálne zahrnuté, že najmenej toľko mu pomáhali. Peniaze išli synovi do ruky. Svedok nevie, na čo iné mali byť, než len na budovanie, iba na to mohli byť použité, na nič iné. Svedka neinteresovalo či stavia syn s manželkou alebo sám. On ich dal synovi do ruky a už ho nezaujímalo prečo, načo, začo. Nespomínam si, žeby niekedy kvantifikoval, že synovej manželke niečo dá, či niečo manželke patrí či áno

alebo nie. Nepamätal si, načo presne sa dávali peniaze medzi rokom 1996-2000. Čestné prehlásenie svedok na počítači nepísal, len si to prečítal, súhlasil a podpísal. Okrem toho doplnil, že so synom - žalovaným diskutoval, že niektoré sumy, ktoré napísal do svojho prehľadu, neboli správne, úplne to nesesedelo. Preto mal s ním dialóg a svedok to potom v prehľade prepísal. Svedok sa stretol so žalovaným aj pred pojednávaním ohľadom tejto veci.

18. Svedok M. A., brat žalovaného, uviedol, že sa so žalovaným bavili o bývaní a že bude hroziť, že sa bude musieť vysťahovať z domu. Svedok mu povedal, že ty si chalupu celú postavil a otec ti na ňu dával peniaze. Svedok uviedol, že sa za tým si stojí. Uviedol, že sa jeho aj jeho rodičov dotklo, keď žalobkyňa v konaní o rozvod uviedla, že ju žalovaný obťažoval fyzicky alebo psychicky. Svedok potvrdil, že otec povedal „dali sme H. peniaze“. Svedok povedal „dobre tak si dal, ja byť tebou, tak by som dal tiež“. Svedok finančne žalovanému nepomáhal, lebo ešte len študoval, ale chodil pomáhať na stavbu. Otec to hovoril tak, „dávam mu peniaze na to, aby ste sa vypořádali, lebo ty ostaneš bývať v rodičovskom“. Presne sumy, ktoré mal otec dať žalovanému, ale svedok nevedel, otec hovoril vždy len, že bratovi dáva peniaze. Svedok nikdy neriešil, koľko peňazí to bolo, vie ale že rodičia nasporené mali, ale nevie koľko. Otec ale určite mal nasporené dosť, čo usudzuje z toho, že otec aj svedkovi dal 1.000,- eur na stavbu altánu a neriešil ani vrátenie tejto sumy. Otec pomáhal bratovi po celú dobu, pokiaľ sa to neskolaudovalo. Investície sa preto doma úplne zastavili. Prakticky všetci investovali do domu žalovaného, rodičia mu dávali peniaze. Aj po kolaudácii bolo treba do domu brata investovať, robila sa dlažba okolo domu, šachta, prípojky pred vstupom. V tom čase bol dom obývatel'ný, dalo sa tam najesť a vyspať. Dorábali sa dlažby, horné poschodie, práce okolo domu. Svedok sa k sumám, ktoré žalovaný mal obdržať od otca, nevedel presne vyjadriť, pretože otec vždy len povedal: „M., dal som H. toľko a toľko“, a keď mu to aj povedal, svedkovi to aj z hlavy vyfučalo.

19. Svedkyňa C. A., matka žalovaného, uviedla, že oni pomáhali, ako sa dalo, hlavne jej manžel finančne. Ona starala o domácnosť a on ako hlava rodiny mal na starosti peniaze. Nevedela, koľko im dával, pretože sa do toho nemiešala. Podpísala čestné vyhlásenie, pričom uviedla, že peniaze dával len jej manžel. Nevedela presne sumu, nevedela ani časovo zaradiť, kedy peniaze mali byť synovi davané. Nebola svedkom odovzdávania peňazí. Ona si čestné prehlásenie prečítala a podpísala ho, pretože nevie, prečo by mala byť proti synovi a mužovi. Nevie, koľko synovi manžel dal, ale medzi nimi ako manželmi je dôvera a keď manžel vraví, že mu peniaze dával, tak ona mu verí. Keď syn potreboval, vtedy mu muž peniaze dal, nevie ale načo boli použité. Keď si syn pýtal, vtedy mu dávali, aj na Vianoce, meniny, narodeniny. Muž mu dal vždy, keď zvýšili peniaze. Bývali to rôzne sumy, ktoré sa mu dávali, keď bolo treba. Nevedela sa vyjadriť ani k tomu, či jej muž synovi dal nejaký väčší obnos peňazí pri začatí výstavby domu. Zarábali obaja aj s manželom a ona ešte aj na dôchodku 5 rokov zastupovala, keď bolo treba, v cirkevnej škole a tak mala príjem z dôchodku aj zo školy. Keď pracovala, zarobila 2.000,- Sk. Manžel je na dôchodku od roku 2005 alebo 2006, jej dôchodok je asi okolo 400,- eur - 450,- eur a manželov okolo 500,- eur - 600,- eur. Keď už boli na dôchodku, dávali sa peniaze z manželových zdrojov. Ona mala aj dôchodok aj zárobok v práci, deti už neboli doma, a preto stačil iba jej príjem. Ešte aj na kostol prispievali. Manžel na dôchodku nepracoval, robil len kostolník a pomohol synovi pri práci, keď bolo treba, ale za tú pomoc si nepýtal žiadne peniaze. Jej manžel za to, že robil kostolníka, mal 50,- eur mesačne. Manžel chodil pomôcť synovi keď bolo treba, nepravidelne, potom keď bol na dôchodku, tak sa aj nudil, a preto pomáhal. Ona za pomoc v kostole žiadne peniaze nedostávala.

20. Súd mal zistené, že na tunajšom súde sa pod sp.zn. 27C/8/2021 vedie spor o určenie vlastníckeho práva na základe žaloby podanej žalovaným V. A. proti žalobkyni O. A., kde sa žalovaný domáha určenia, že je podielovým spoluvlastníkom s podielom 1 pozemkov KNC parc.č. XX/ 1 a parc.č. XX (teda pozemku po domom a k domu prislúchajúceho pozemku), na tom skutkovom základe, že tieto mal údajne vydržať na základe dohody s vtedajšou manželkou, na základe ktorej sa mal žalovaný stať spoluvlastníkom týchto pozemkov, ktoré jeho manželka zdedila. Spor doposiaľ nie je ukončený. Žalovaný podal návrh na prerušenie konania sp.zn. 15C/51/2019 do skončenia uvedeného konania o určenie vlastníckeho práva, pretože podľa neho sa v spore rieši otázka majúca význam aj pre konanie o vypořádanie BSM.

21. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe

alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, (1) Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20181205>>. (3) Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd. (4) Ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník používa. O ostatných huteľných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerané o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

22. Vyporiadaním BSM sa usporiadávajú všetky majetkové vzťahy medzi manželmi k veciam, ktoré boli predmetom zaniknutého BSM. Predmetom vyporiadania BSM je všetok majetok, ktorý existuje ku dňu zániku v BSM a ktorý manželia za trvania manželstva nadobudli spolu, pričom nejde o individuálny majetok jednotlivých manželov. BSM je možné vyporiadať viacerými spôsobmi, a to dohodou manželov, súdnym rozhodnutím vydaným na návrh jedného z manželov a nevyvrátiteľnou právnou domnienkou v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Ak nedošlo k vyporiadaniu BSM dohodou, rozhodne o vyporiadaní BSM súd na návrh niektorého z nich. Pre vysporiadanie BSM zakotvuje Občiansky zákonník zásadu rovnosti podielov, zásadu refundácie nákladov na spoločný alebo oddelený majetok, zásadu ochrany záujmu maloletých detí a zásadu pričinenia na zveľadení majetku.

23. Najskôr sa súd zaoberal návrhom žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 27C/8/2021 o určenie, že žalovaný je podielovým spoluvlastníkom pozemkov pod a okolo domu v podiele 1, ktoré sú aktuálne vedené ako výlučné vlastníctvo žalobkyne. Tvrdil, že výsledok uvedeného sporu, ak by v ňom bol úspešný, mu môže privodiť priaznivejšie postavenie v spore o vyporiadanie BSM, kde má tiež záujem získať dom do svojho výlučného vlastníctva.

24. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

25. Podľa § 162 ods. 1 CSP, súd konanie preruší, ak

a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť,

b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania,

c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

26. Podľa § 162 ods. 3 CSP, O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

27. Prerušenie civilného sporového konania je svojou povahou výnimočným rozhodnutím súdu, o ktorom súd rozhodne za splnenia zákonom predpokladaných podmienok aj bez návrhu strany sporu. Rozhodovanie o prerušení konania pre dôvody podľa § 164 CSP je vedené v podstatnej miere v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Súd k takémuto procesnému rozhodnutiu pristúpi zásadne vtedy, ak prebieha iné konanie (nielen súdne), v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie vo veci samej. Po posúdení návrhu žalobcu však súd dospel k záveru, že tento nie je dôvodný, a preto ho súd prvým výrokom zamietol.

28. V konaní sp.zn. 27C/8/2021 sa žalovaný ako žalobca domáha určenia, že mu v 1 patria pozemok pod rodinným domom súp.č. XX a pozemok k domu prislúchajúci. Súd návrhu žalovaného na prerušenie konania nevyhovel, pretože sa v uvedenom súbežne prebiehajúcom spore nerieši žiadna taká otázka, od vyriešenia ktorej by bezprostredne záviselo rozhodnutie súdu v konaní sp.zn. 15C/51/2019. O podanej žalobe o vyporiadanie BSM súd môže rozhodnúť aj bez toho, aby vyčkal na rozhodnutie o tam podanej žalobe na určenie. Tento výsledok nie je totiž relevantný ani pre ustálenie masy BSM, ani pre vyriešenie otázky, akým spôsobom dôjde k vyporiadaniu masy BSM a či budú zohľadnené vnosy či investície ním uplatnené. Dotknuté pozemky parc. XX a XX/X sú aktuálne vedené na LV ako výlučné vlastníctvo žalobkyne. Ak by aj žalovaný bol so svojou žalobou v spore sp.zn. 27C/8/2021 úspešný, dostali by sa z tohto režimu do režimu podielového spoluvlastníctva, avšak ani v takom prípade by tieto pozemky nemohli byť ako aktívum vyporiadané vrámci BSM, pretože v žiadnom prípade by do masy BSM nepatrili. Uvedený spor tak nemá vplyv na ustálenie masy BSM. Ani pre rozhodnutie, komu súd v spore o vyporiadanie BSM prikáže spoločný rodinný dom, nemá výsledok uvedeného konania sp.zn. 27C/8/2021 význam, pretože, ako bude ďalej v odseku 37 podrobne uvedené, ak by aj súd v konaní o určovacej žalobe vyslovil, že pozemky skutočne sú v podielovom spoluvlastníctve bývalých manželov, aj tak by kritériá vyznievali v prospech prikázania domu do výlučného vlastníctva žalobkyne, rovnako, ako je tomu v prípade, ak žalobkyňa ostane výlučnou vlastníčkou pozemkov tak, ako je tomu aktuálne. Sú to práve väzby žalobkyne na lokalitu, miesto, a najbližšiu rodinu žalobkyne žijúcu v susedstve, ktoré sú v uvedenom odseku 37 bližšie opísané, a ktoré by svedčali v prospech prikázania domu žalobkyne aj vtedy, ak by sa pozemky ocitli v podielovom spoluvlastníctve strán sporu. Preto ani prípadná zmena režimu pozemkov z výlučného vlastníctva žalobkyne do podielového spoluvlastníctva oboch bývalých manželov by nemala význam pre rozhodnutie súdu o tom, akým spôsobom by súd v tomto konaní dom vyporiadal, a preto z tohto dôvodu tiež nie je nutné čakať na výsledok sporu sp.zn. 27C/8/2021. Napokon, ak žalovaný mal za to, že by rozhodnutie súdu v inom spore mohlo mať vplyv na posúdenie jeho vnosu do pozemku formou vybudovania spevnenej plochy (ktorú súd, ako bude ďalej uvedené, vyhodnotil ako súčasť pozemkov), ani na túto čiastkovú otázku nemá rozhodnutie v spore sp.zn. 27C/8/2021 vplyv, pretože tento návrh nebol podľa názoru žalovaným uplatnený včas a okrem toho ako taký nemôže obstáť tak, ako to bude bližšie zdôvodnené v odseku 39 tohto odôvodnenia. Súd pritom nezistil ani žiaden dôvod na prerušenie konania (obligatórne) podľa § 162 ods. 1 CSP, keďže nenastala ani jedna z tam predpokladaných skutočností, pod písm. a/, tj. nie je nutné zodpovedanie prejudiciálnej otázky, ktorú súd nemá právo sám v prebiehajúcom konaní riešiť, teda nejde o determináciu určitej právnej otázky inou právnou otázkou, od ktorej vyriešenia je závislý výrok vo veci samej v spore, ktorú si ale konajúci súd sám nemôže posúdiť. Súčasne nedal súd návrh na začatie konania uvedené pod písm. b/ a c/ uvedeného ustanovenia, a teda ani podľa tohto ustanovenia dôvod na prerušenie konania súd nevzhladol. Z vyššie uvedených dôvodov tak súd návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

29. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že manželstvo strán sporu bolo uzavreté dňa 07.09.1996, pričom rozvedené bolo rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 12Pc/5/2019-25 zo dňa 24.06.2019, právoplatným dňa 17.07.2019. Zánikom manželstva zaniklo aj BSM strán sporu. K jeho vyporiadaniu dohodou nedošlo, pričom žaloba s návrhom na jeho vyporiadanie bola súdu doručená dňa 30.10.2019, teda pred uplynutím lehoty 3 rokov od zániku BSM, a teda súd musí žalobu meritórne prejednať. Súd konštatuje, že súd nevzhladol taký dôvod, ktorý by odôvodňoval odchýlenie sa od pravidla obsiahnutého v § 150 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Ani strany sporu sa nedožadovali disparity podielov, vôbec neargumentovali v jej prospech, neuvádzali svoju predstavu, ako by prípadná disparita mala vyzeráť (v konkrétnom percentuálnom či zlomkovom vyjadrení resp. inak). Súd má za to, že disparitu podielov v danom prípade nie je možné zvoliť, nakoľko neboli preukázané tak závažné dôvody počas trvania manželstva, pre ktoré by mal súd pristúpiť k uvedenej „sankcii“ v neprospech niektorého z bývalých manželov. Súd preto ustálil, že podiely žalobkyne a žalovaného sú u každého o veľkosti 1, keď ani jeden

z nich sa vyššieho ako polovičného podielu na mase BSM vo svoj prospech ani nedožadoval. Čo sa týka jednotlivých vecí patriacich do masy BSM, súd sa s nimi vysporiadal nasledovne:

Hnuteľné veci - motorové vozidlá

30. Žalobkyňa uviedla ako súčasť masy BSM vozidlo C. M., EČV: TN XXX FC, červenej farby, r. výroby XXXX a S. A., tmavomodrej farby, rok výroby XXXX, TN XXXCO. So zaradením uvedených motorových vozidiel do BSM žalovaný výslovne vo vyjadrení k žalobe súhlasil. Nebolo sporné, že vozidlo C. užíva žalobkyňa a vozidlo S. užíva žalovaný a v súlade s tým žiadala žalobkyňa aj prikázanie vozidiel tomu, kto ich užíva. Žalobkyňa v podaní zo dňa 17.08.2020 navrhla zostatkovú hodnotu vozidla S. 1.000,- eur a vozidla C. 1.500,- eur, pričom žalovaný mal toto podanie doručené dňa 31.08.2020, avšak ani po jeho doručení ani neskôr počas konania vôbec nenamietal žalobkyňou uvádzané zostatkové hodnoty motorových vozidiel a ani navrhovaný spôsob prikázania týchto vecí, tieto účinne nepoprel, a preto sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Súd preto vychádzal z toho, že zostatkové hodnoty vozidiel sú také, aké uvádzala žalobkyňa. Vozidlo C. M. súd prikázal žalobkyni a vozidlo S. A. súd prikázal žalovanému v zmysle návrhu žalobkyne, pretože takýto návrh je aj v súlade so zásadou, že hnuteľná vec má byť spravidla prikázaná tomu, kto ju užíva a tým aj opotrebuje, a teda tomu, u koho dochádza k amortizácii danej veci. Každému z bývalých manželov uložil vrámci výpočtu vyporiadacieho podielu povinnosť vyplatiť druhého bývalého manžela v súvislosti s prikázaním týchto vecí.

Zostatky na bankových účtoch strán sporu

31. Predmetom vyporiadania strany učinili aj zostatky na bankových účtoch vedených na meno strán sporu ku dňu zániku BSM. Žalobkyňa učinila takýto návrh v žalobe, vo vyjadrení k žalobe žalovaný výslovne súhlasil s vyporiadanim zostatkov na bankových účtoch bývalých manželov. Na meno žalobkyne bol vedený účet vo VÚB, a.s. č. Z XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom zostatok ku dňu zániku BSM (17.07.2019) predstavoval 244,70 eur, pričom tento zostatok vyplývajúci z výpisu z účtu žalovaný ani nenamietal, a teda bol nesporný. Žalovaný na výzvu súdu identifikoval bankové účty na jeho meno, zostatky na ktorých majú byť predmetom vyporiadania. K 17.07.2019 podľa bankovej lustrácie zostatok na účtoch vedených v ČSOB a.s., a to č. Z XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX bol v sume 89,52 eur, na účte Z XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 135,71 eur a na účte Z XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 144,25 eur. Strany proti týmto zisteniam nič nenamietali, a preto zostatky na bankových účtoch ku dňu rozvodu manželstva tak, ako boli v spolupráci so stranami a príslušnou bankou zistené, neboli sporné. Nebolo tiež sporné, že ide o spoločné prostriedky, ktoré je nutné vyporiadať, keď napokon strany sami identifikovali účty, na ktorých sú uložené prostriedky, ktoré podliehajú vyporiadaniu vrámci tohto sporu. Žalobkyňa navrhla, aby prostriedky na účtoch boli prikázané tomu, na koho je vedený daný účet, pričom žalovaný neučinil žiaden iný návrh spôsobu vyporiadania týchto prostriedkov. Súd prostriedky prikázal tomu, na koho je účet vedený, kto účet používa a s prostriedkami na ňom vloženými aj disponuje. Súd teda zostatok v sume 244,70 eur prikázal žalobkyni s povinnosťou výplaty polovice tejto sumy a zostatky v sume 89,52, eur, 135,71 eur a 144,25 eur prikázal súd žalovanému s povinnosťou výplaty polovice z týchto súm.

Podniky strán sporu

32. Bolo preukázané, že žalobkyňa dňa 01.11.2007 (po uzavretí manželstva) začala podnikat' ako živnostník na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom O. A. - G. O., L.: XXXXXXXXX v zapísaných predmetoch podnikania a žalovaný dňa 31.08.2001 (po uzavretí manželstva) začal podnikat' ako živnostník na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom V. A. - A. Z. Z., L.: XXXXXXXXX v zapísaných predmetoch podnikania. Žalobkyňa žiadala, aby aj tieto podniky boli pri vyporiadani zohľadnené, s čím žalovaný výslovne vo vyjadrení k žalobe súhlasil. V podaní zo dňa 17.08.2020 žalobkyňa navrhla pre účely vyporiadania hodnotu každého z podnikov v sume 1.000,- eur, pričom žalovaný na toto podanie počas celého konania nereagoval žiadnym svojím protinávrhom, nerozporoval takto navrhnuté hodnoty, neuviedol svoju predstavu o hodnotách podnikov. Tieto tvrdenia žalobkyne vôbec nepoprel, a preto sa považujú za nesporné, a súd z nich vychádzal. Súd konštatuje, že podnik manžela - živnostníka a ani jeho jednotlivé zložky, vrátane hnuteľných a nehnuteľných vecí, nepatria do BSM v dôsledku skutočnosti, že podľa svojej povahy slúžia výkonu povolania iba jedného z manželov, pričom povolaním treba rozumieť aj podnikanie. K rovnakému záveru dospel aj Najvyšší súd ČR v rozsudku zo dňa 27.09.2004, sp.zn. 22Cdo/684/2004, kde bolo uvedené, že nie je žiadny dôvod

pre to, aby podnik nemohol byť predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov upraveného Občianskym zákonníkom. To však len za predpokladu, že išlo o podnik patriaci obidvom manželom ako podnikateľom. Pokiaľ však podnikateľom bol len jeden z manželov a išlo o vec slúžiacu výkonu len jeho povolania, patrí podnik do oddeleného vlastníctva podnikajúceho manžela a nemohol sa stať predmetom bezpodielového spoluvlastníctva. V prejednávanej veci išlo o podnik patriaci a prevádzkovaný len žalovaným (ako fyzickou osobou - podnikateľom- živnostníkom), a podnik patriaci a prevádzkovaný len žalobkyňou (ako fyzickou osobou - podnikateľom- živnostníkom). Podniky ako také do BSM preto nepatria, a preto ich súd samostatným výrokom rozsudku ani nevyporiadaval (nikomu neprikazoval). V konaní o vyporiadanie BSM v súvislosti s podnikom manžela - podnikateľa sa rozhodnutie súdu o vyporiadaní BSM obmedzí iba na zohľadnenie povinnosti manžela - podnikateľa zaplatiť do masy BSM sumu zodpovedajúcu všeobecnej cene podniku v čase vyporiadania BSM podľa jeho stavu ku dňu zániku BSM. V spore ustálené hodnoty podnikov teda boli súdom pri určení výšky konečného vyporiadacieho podielu zohľadnené.

Rodinný dom súp.č. XX s príslušenstvom

33. Strany učinili súčasťou masy BSM aj rodinný dom súp.č. XX v k.ú. H. H., čo je súčasne v súlade so zápisom na LV č. XXXX, kde je dom evidovaný ako predmet BSM strán sporu. Čo sa týka hodnoty tejto nehnuteľnosti, stranám sa podarilo na pojednávaní dňa 13.07.2021 dospieť k dohode o tom, že hodnota rodinného domu s prípojkami je 125.570,- eur, keď túto sumu ustálili tak, ako to bolo vysvetlené v odseku 16 vyššie ako priemer hodnôt rodinného domu so všetkými prípojkami vyplývajúcich z oboch do spisu doložených znaleckých posudkov. Súd z tejto sumy vychádzal v súlade s ust. § 186 ods. 2 veta prvá CSP, v zmysle ktorého súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Pre účely vyporiadania rodinného domu a prípojok preto súd vychádzal z tejto ustálenej sumy. Treba dodať, že pozemok pod domom a k domu prislúchajúci do BSM nepatria.

34. Čo sa týka altánku s pivnicou - skladoz zeleniny, tento predstavuje príslušenstvo rodinného domu, pričom strany zhodne vychádzali pri jeho ocenení z posudku L.. T. v sume 6.528,32 eur, v ktorej sume je v zmysle tohto posudku zahrnutá aj cena za šachtu - sklad zeleniny. Žalovaný žiadal, aby súd zohľadnil túto sumu v zmysle ním predloženého znaleckého posudku, s čím žalobkyňa v podaní zo dňa 18.12.2020 súhlasila, a preto aj pri ocenení tohto príslušenstva rodinného domu súd vychádzal z takto oboma stranami ustálenej hodnoty. Rovnako tak žalovaný žiadal zohľadniť príslušenstvo - oplotenie postavené od ulice v zmysle záverov znaleckého posudku L.. T. v sume 2.683,07 eur, s hodnotou ktorého žalobkyňa v podaní zo dňa 18.12.2020 súhlasila, a preto súd z tejto ustálenej hodnoty tiež vychádzal. Čo sa týka oplotenia od susedov, ohodnoteného znaleckým posudkom L.. T. v sume 1.560,41 eur (835,15 eur + 725,26 eur), strany sa na pojednávaní dňa 08.12.2020 zhodli, že oni stavali len jedno oplotenie, pretože druhé staval vedľajší sused, a preto uvedenú skutočnosť je nutné zohľadniť pri určovaní hodnoty bočného oplotenia tak, že obe strany počítali s polovicou znaleckým posudkom ustálenej hodnoty bočného oplotenia, teda so sumou 780,- eur. Aj z tejto stranami zhodne ustálenej sumy súd vychádzal ako z hodnoty, na ktorej sa strany dohodli. Uvedené stavby pritom predstavujú príslušenstvo rodinného domu a ohodnotenú sú v súčte na sumu 9.991,39 eur (6.528,32 eur + 2.683,07 eur + 780,- eur). Altán má podľa znaleckého posudku určujúceho jeho hodnotu základy z monolitického betónu, nosný systém predstavujú stĺpy z debniacich tvárnic a betónu, so strešnou krytinou, ktorého súčasťou je, ako už bolo uvedené, podzemná šachta - sklad zeleniny. Oplotenie z ulice je postavené na stĺpikoch a podmurovke murovaných z plotových tvároviek a so základovým pásom z monolitického betónu, oplotenie od susedov predstavuje pletivové oplotenie osadené na obetónovaných betónových stĺpikoch vsadených do zeme. Čo sa týka altánku a oplotenia, ide o veci spojené so zemou pevným základom (podmurovka, základy z betónu, zabetónované stĺpiky), čiže majú charakter samostatnej nehnuteľnej veci, v zmysle § 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako stavba so zemou spojená pevným základom. Súdna prax pritom za súčasť pozemku nepovažuje vedľajšie stavby, medzi ktoré patrí aj studňa, septik a oplotenie, keďže súdna prax ich vždy považovala za príslušenstvo veci (rozhodnutie NSSR sp.zn. 6 Cdo/18/211 z 30.08.2012). O tom, že by malo byť oplotenie súčasťou pozemku uvažovať preto nemožno. Môže ísť len o príslušenstvo v zmysle § 121 ods. 1 OZ, podľa ktorého príslušenstvom veci sú veci, ktoré patria vlastníčkovi hlavnej veci a sú ním určené na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali. Oplotenie v danom prípade je príslušenstvom rodinného domu. V prípade oplotenia areálu obytného domu, rodinného domu, rekreačných chát, prípadne obdobných stavieb totiž platí, že oplotenie spravidla tvorí príslušenstvo týchto domov a v prípade, že ide len o oplotenie pozemkov (napr. role, záhradky), tak by išlo o príslušenstvo týchto pozemkov. V danom prípade preto súd vyhodnotil, že

oplotenie je príslušenstvom rodinného domu, keďže jeho účelom je ohradenie areálu domu, ochrana domu, vytvorenie jedného celku a oddelenie od iných okolitých stavieb. Význam vo vzťahu k domu a väzba k domu ako takému je podľa názoru väčšia ako k pozemku. Musí platiť, že príslušenstvo - plot bol určený vlastníkom domu (stranami sporu), aby sa spolu s domom užívali, čo bolo naplnené, keď podľa doplnku k posudku začiatok užívania plotu sa viaže k roku 2010 a 2012, teda k obdobiu po kolaudácii domu (nie teda ani k obdobiu nadobudnutia pozemkov), čo tiež svedčí o tom, že najskôr bol postavený dom ako hlavná vec a neskôr oplotenie za účelom ochrany hlavnej veci a užívania s ňou. Rovnako aj altánok je spojený so zemou pevným základom, keďže ide o murovanú drobnú stavbu, pričom altánok je príslušenstvom rodinného domu, pretože je určený na to, aby sa s domom trvalo užíval, zvyšuje komfort bývania v dome, slúži hlavnej stavbe - rodinnému domu na kvalitnejšie a plnohodnotnejšie bývanie. Altán sám osebe by svoju úlohu neplnil, nebyť domu, ku ktorému plní altán doplnkovú funkciu. Altán preto nemôže byť súčasťou pozemkov, keďže stavba nie je súčasťou pozemku, a súčasne ani nie je príslušenstvom pozemku, pretože plní hospodárske funkcie vo vzťahu k domu a nie k pozemku, ku ktorému takú pevnú väzbu altán nemá. Je tak príslušenstvom rodinného domu a je zrejme tiež to, že bol určený vlastníkami domu, aby slúžil domu ako hlavnej stavbe, keď tiež bol postavený v roku 2012, teda až dodatočne po stavbe a kolaudácii rodinného domu samotného. Rodinný dom je preto nutné vyporiadať (okrem prípojok) aj s predmetným príslušenstvom, pozostávajúcim z altánu so skladom zeleniny a všetkým oplotením tak, ako bolo vyššie ustálené.

35. Osobitne žalovaný žiadal, aby súd ako príslušenstvo domu vyporiadal aj bazén, ktorý nebol do znaleckého posudku zahrnutý. Strany zhodne skonštatovali, že sa nejedná o vymurovaný bazén vhlbený do zeme, s ktorou by bol tak neoddeliteľne spojený. Tento z tohto dôvodu nie je súčasťou pozemku. Bolo zistené, že ho kúpili v obchodnom dome Mountfield za trvania manželstva. Tvoria pritom príslušenstvo domu, pretože tiež plní vo vzťahu k domu doplnkovú funkciu, určená je na zvýšenie kvality bývania v dome jeho obyvateľom, na regeneráciu a predstavuje akúsi odychovú zónu prináležiacu k domu. Žalovaný tvrdil, že bazén je plechový, žalobkyňa tvrdila, že je fóliovaný. Žalovaný mal za to, že jeho zostatková hodnota s čerpadlom pre účely vyporiadania je 2.000,- eur, žalobkyňa namietala túto zostatkovú hodnotu s odôvodnením, že bazén je dávno nefunkčný - tečie a nefunguje ani čerpadlo a z tohto dôvodu trvala na tom, že zostatková hodnota bazéna s čerpadlom ku dňu zániku manželstva je vzhľadom na nefunkčnosť 0,- eur. Žalovaný bol ten, kto sa domáhal, aby bol bazén s čerpadlom zahrnutý do masy BSM, preukázal len jeho nákup, hodnoverne však nepreukázal jeho zostatkovú hodnotu, ktorá bola v celom rozsahu sporná, pretože žalobkyňa poukazovala na nefunkčnosť tejto veci, a teda popierala žalovaným tvrdenú zostatkovú hodnotu 2.000,- eur a uvádzala svoju predstavu o hodnote, a teda účinne poprela skutkové tvrdenia žalovaného. Ten napokon ani nerozporoval tvrdenia žalobkyne o nefunkčnosti. Tvrdenia žalovaného o tom, že hodnota bazéna s čerpadlom činí 2.000,- eur tak ostali v celom rozsahu popreté a sporné, pričom žalovaný neprodukoval žiaden dôkaz, ktorým by preukázal, aká je pre účely vyporiadania BSM hodnota bazéna. Tento nebol ocenený ani vrámci ním predloženého znaleckého posudku Ing. T.. Ak žalovaný konštatoval, že hodnotu 2.000,- eur má odkonzultovanú s „odhadcom“, mal možnosť predložiť aspoň odborné vyjadrenie takto odborne spôsobilej osoby, ktorá by sa vyjadrila k hodnote bazéna a ktoré by bolo postačujúce na preukázanie tvrdenej hodnoty. Žalovaný neprodukoval takýto, ani žiaden iný obdobný dôkaz, ani v spore nenavrhol vykonať žiaden dôkaz na preukázanie hodnoty bazéna, keď na poslednom pojednávaní už žiadne návrhy na doplnenie dokazovania ani nemal. Súd preto konštatuje, že žalovanému, ako strane, ktorá trvala na zaradení bazéna do masy BSM a trvala na jeho vyporiadaní, sa nepodarilo preukázať, že by tento mal nejakú hodnotu (žalovaným uvádzanú, alebo inú vyššiu, než tú, ktorú s poukazom na tvrdenú nefunkčnosť uvádzala žalobkyňa). Žalovaný v tomto smere neunesol dôkazné bremeno o hodnote veci, ktorú žiadal vyporiadať. Súdu preto neostávalo nič iné ako bazén síce vyporiadať spolu s rodinným domom, ku ktorému je príslušenstvom, ale s hodnotou pre účely vyporiadania 0,- eur.

36. Žalovaný žiadal ďalej, aby ako príslušenstvo rodinného domu boli vyporiadané vrámci masy BSM aj spevnené plochy na parc.č. XX/X. ocenené znaleckým posudkom L.. T. na sumu 2.335, 81 eur. Ide o zámkovú dlažbu kladenú piesku na podkladné štrkové vrstvy. Čo do právneho posúdenia však nejde o príslušenstvo rodinného domu, ktoré by spolu s domom tvorilo aktívum masy BSM, ale ide o súčasť pozemku v zmysle § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila. Súd pritom vychádzal z toho, že ide len o určité spracovanie, stvárnenie, spevnenie povrchu pozemku, teda úpravu pozemku ako takého. Za súčasť pozemku sa podľa súdnej praxe považujú spevnené plochy, prípadne aj terasa vytvorená spevnením povrchu pozemku (napr. NSČR sp.zn. 22Cdo/737/2002). Vzhľadom na

uvedené sú spevnené plochy súčasťou pozemkov, avšak pozemky nie sú predmetom BSM, a preto ani tieto ich súčasti nie sú predmetom BSM. Vyporiadať v tomto spore sa tak spevnené plochy nedajú tak, ako to strany zrejme zamýšľali, keď ich tiež zahrnuli ako aktívum masy BSM považujúc ich za príslušenstvo rodinného domu, ktoré by malo byť spolu s domom vyporiadané a prikazované niekomu do vlastníctva a keď určovali tiež hodnotu spevnených plôch pre účely ich vyporiadania. Súd uvádza, že samostatne ich teda spolu s domom a vyššie uvedeným príslušenstvom vyporiadať nemohol. Žalovaný však vo vzťahu k nim učinil osobitný návrh, ku ktorému sa súd vyjadril osobitne v odseku 39, ktorý návrh však súd za dôvodný nepovažoval.

37. Zhrnúc uvedené, súd do masy BSM zahrnul rodinný dom s prípojkami a ďalším príslušenstvom: altánom spojeným so skladom na zeleninu, s oplotením a bazénom. Hodnota tohto celku ustálená stranami sporu je tak 135.561,39 eur (dom s prípojkami 125.570 + altánok so skladom zeleniny 6.528,32 + oplotenie od ulice 2.683,07 + oplotenie od susedov 780,- + bazén 0,- eur). Otázkou ešte bolo, komu prikázať rodinný dom s uvedeným príslušenstvom, keďže obe strany mali o jeho prikázanie do svojho výlučného vlastníctva záujem. Vzhľadom na to, že manželstvo bolo bezdetné, nemohol súd vziať do úvahy záujem maloletých detí, resp. rodiča, ktorý ich má zverené do výchovy. Obaja manželia od rozvodu rodinný dom stále užívajú, preto ani toto užívacie kritérium nevyznieva výlučne len v prospech niektorého z nich. Čo sa týka spôsobu vyporiadania domu s príslušenstvom, súd dospel k záveru, že rozumným spôsobom vyporiadania je prikázanie rodinného domu s príslušenstvom do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá je aktuálne výlučným vlastníkom pozemku pod a okolo domu. Dom s pozemkami tak tvorí jeden celok, sú určené na to, aby sa spoločne užívali, a preto len žalobkyni naďalej dom môže plnohodnotne slúžiť. Súd vzal do úvahy aj to, že sa aktuálne vedie spor o pozemky pod a okolo domom, do právoplatného skončenia ktorého žalovaný žiadal toto konanie prerušiť, ktorému návrhu súd nevyhovel. Súd totiž vychádzal z toho, že aj keby (bez toho, aby akokoľvek prejudikoval výsledok sporu sp.zn. 27C/8/2021 a bez toho, aby hodnotil dôvodnosť tam podanej žaloby) bolo v spore sp.zn. 27C/8/2021 vyslovené, že skutočne sú pozemky v podielovom spoluvlastníctve oboch bývalých manželov po polovici, aj tak by tu boli stále dôvody, pre ktoré by sa javilo súdu v tomto konaní dôvodným prikázať dom do výlučného vlastníctva žalobkyne. Na tejto úvahe by ani prípadné rozhodnutie súdu v inom konaní o tom, že pozemky sú v podielovom spoluvlastníctve strán sporu, nič nezmenilo a ani preto nebolo nutné vyčkať na výsledok sporu sp.zn. 27C/8/2021. Treba totiž podľa názoru súdu zohľadniť lokalitu a väzby strán na lokalitu, stavbu a stavby v okolí. Žalobkyňa je rodáčkou z obce H. H., žalovaný je ten, kto sa do obce prisťahoval. Rodinné väzby žalobkyne na túto oblasť sú nepochybne silné z dôvodu, že v najbližšom susedstve rodinného domu bývajú jej dvaja bratia s deťmi. Vo vzťahu k nim žalobkyňa deklarovala vrúcny a čulý vzťah, čomu napokon zodpovedá aj to, že bolo zistené, že určitú dobu strany sporu spolu s rodinou brata žalobkyne bývali a následne naopak, brat žalobkyne so svojou rodinou určitý čas býval zase u strán sporu v ich rodinnom dome. Uvedené väzby napovedajú, že vzťahy medzi súrodencami v rodine žalobkyne sú silné a usporiadané. Žalobkyňa tiež deklarovala, čo žalovaný ani nepopieral, že k lokalite má vzťah nielen pre to, že v susedstve majú postavené domy jej dvaja bratia, ale vzhľadom na to, že so žalovaným nemali deti, je naviazaná aj na netere a synovcov, ktorý vzťah väzbu žalobkyne k miestu ešte viac posilňuje. Vzťah žalobkyne k miestu, kde dom stojí, je z vyššie uvedených dôvodov pevnejší ako u žalovaného, ktorý blízku rodinu v susedstve rodinného domu nemá. Uvedený vzťah žalobkyne posilňuje aj fakt, že pozemky (vo vzťahu ku ktorým žalovaný v inom spore tvrdí, že ich mal vydržať z dôvodu existencie údajnej dohody medzi stranami sporu o tom, že mu má byť prevedená polovica pozemkov) žalobkyňa preukázateľne zdedila po svojej matke, čomu svedčí titul nadobudnutia vlastníctva uvedený na liste vlastníctve a aj osvedčenie o dedičstve sp.zn. 18D/2684/94, čo napokon žalovaný ani nerozporuje, keď aj v tomto spore opakovane tvrdil, že žalobkyňa pozemky zdedila a ani v spore sp.zn 27C/8/2021 nenamieta titul (dedenie), na podklade ktorého žalobkyňa predmetné pozemky nadobudla (čo celkom zrejme ani spochybníť nemá zmysel, lebo nebyť dedenia pozemkov v prospech žalobkyne, nemohlo by byť ani neskoršej tvrdenej dohody o prevode podielu zo žalobkyne na žalovaného). Bolo zistené, že žalobkyňa pred svadbou žila v uvedenej obci v rodičovskom dome. Medzi pôvodným rodičovským domom, kde teraz žije jeden brat žalobkyne a domom strán sporu, stojí dom ďalšieho brata žalobkyne, a aj z tohto je nepochybné, že rodinné zázemie v danom dome a tejto lokalite má najmä žalobkyňa. Ak žalovaný dôvodil, že na rodinné väzby žalobkyne súd prihliadať nemá, s týmto sa súd nestotožnil, pretože podľa jeho názoru je vždy nutné prihliadať komplexne na väzby strán sporu k predmetu vyporiadania. Súd nespochybňuje, že aj žalovaný považuje stále tento dom za svoj domov, ale objektívne u neho nie sú žiadne nadštandardné väzby k danému miestu prameniace z toho, že na danom mieste vyrastal, prežil prakticky celý život so svojim súrodencami a u žalovaného nie je perspektíva, že by v tomto rodinnom živote s rodinou žalobkyne mohol aj na

danom mieste ďalej sám pokračovať. Ak žalovaný tvrdil, že žalobkyňa nebude vedieť využiť potenciál domu vzhľadom na to, že v dome majú byť zabudované progresívne technológie, ktoré len on vie naplno využiť, súd k tomu konštatuje zhodne so žalobkyňou, že žiadny špeciálny vykurovací či energetický systém v zmysle predložených znaleckých posudkov zabudovaný v dome nie je, keď znalec Ing. T. konštatuje, že vykurovanie sa realizuje kotlom ústredného kúrenia, zabudované je tepelné čerpadlo, fotovoltaický a solárny systém, čo nenasvedčuje tomu, že by sa jednalo o experimentálne vykurovacie technológie, vyžadujúce si špeciálne zručnosti či vedomosti. Tomu potom nezodpovedá ani tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa neznalosť technológií si bude vyžadovať kompletnú zmenu vykurovania a rozvodov v dome, ktoré tvrdenie nie je logické, pretože ak vykurovanie tak, ako bolo opísané v posudku, je funkčné, čo sporné nebolo, nie je zrejmé, z akého dôvodu by toto nemalo byť naďalej rovnako funkčné aj ďalej bez nutnosti tak rozsiahlej rekonštrukcie, ako ju žalovaný opisuje. Napokon, tieto všetky súčasti sú ocenené vrámci hodnoty domu a žalovaný za ne dostane adekvátnu protihodnotu. Ak žalovaný tvrdil, že dom je výsledkom najmä jeho mysle, súd uvádza, že toto kritérium nie je rozhodné, pretože najmä za stavu, keď dom je stavaný z veľkej časti svojpomocne, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci, je v stavbe vždy vložená viac či menej predstava niektorého z manželov, najmä toho, ktorý stavbu organizuje (spravidla muž). V spore pritom nemožno tvrdiť, že by len výlučne žalovaný sa pričínil o to, že dom bol postavený a udržiavaný vo vlastníctve strán sporu, keď obaja manželia zarábali (žalobkyňa ani nebola na materskej dovolenke, keďže manželstvo bolo bezdetné), spoločne mali úver z Prvej stavebnej sporiteľne, a.s., ktorý počas manželstva aj splatili, spoločne sa zaviazali splácať aj úver poskytnutý p. Konečnej, ktorý (bez ohľadu v akom rozsahu) tiež bol použitý na stavbu domu, čo potvrdil aj žalovaný (aj keď sa strany nezhodli na tom, v akom rozsahu financie z neho boli na stavbu použité) a ktorý bol počas manželstva tiež v celom rozsahu splatený. Nebolo preukázané, že by tieto neboli splatené z prostriedkov patriacich do BSM ale prípadne len z výlučných prostriedkov žalovaného. Žalovaný uvádzal, že platil dane, elektriку, vodu, poplatky za odpad, ale na druhej strane nerozporoval tvrdenie žalobkyne o tom, že dohoda v manželstve bola taká, že on platí inkaso a žalobkyňa zvyšné náklady. Preto je zrejmé, že žalobkyňa nebola pasívna, ktorá by sa vôbec nepričinovala o chod domácnosti a nutnú údržbu domu ako takého, pre ktorú okolnosť by súd mal teraz dom prikázať do vlastníctva žalovaného s odôvodnením, že on jediný sa podieľal na nadobudnutí a zachovaní domu. Obaja bývalí manželia majú v dome evidované miesta podnikania, teda prikázanie nehnuteľnosti ktorémukoľvek z nich bude mať pre druhého za následok potrebu evidenčnej zmeny tejto skutočnosti v živnostenskom registri. Ak žalovaný tvrdil, že má v dome prevádzkareň, internetový výpis zo živnostenského registra tomu aktuálne nezodpovedá (žiadna prevádzkareň v ňom nie je na výpise evidovaná). Ak by ale tomu tak aj skutočne bolo, podľa vyjadrení žalovaného má tam sídlo firmy a zložený nejaký materiál. Nebolo tvrdené ani preukázané, že by v dome šlo o takú prevádzku, kde by poskytoval žalovaný tretím osobám na dennej báze pravidelné služby v zmysle, že by tam bol zriadený obchodný priestor, kde by tretie osoby tento dom za týmto účelom pravidelne navštevovali (napr. obchod, opravovňa vecí, a pod), čo by mohlo pre žalovaného znamenať väčšie náklady spojené s premiestnením, prípadne stratu klientov navyknutých pravidelne využívať tieto služby na danom mieste. Súd je toho názoru, že za takéhoto stavu zmena miesta podnikania nie je pre žalovaného tak problematická, prípadne likvidačná, ako to prezentuje. Súdu sa nejavilo ani dôvodné prikázať dom do podielového spoluvlastníctva bývalých manželov, ktorí napokon o tento spôsob vyporiadania ani záujem nemali, nakoľko ide len o výnimočné opatrenie, keď nemožno zvoliť iné vhodné riešenie. Takéto rozhodnutie musí byť odôvodnené konkrétnymi okolnosťami prípadu. Za daného stavu súd takýto spôsob vyporiadania nehodnotí ako prijateľný. Takéto riešenie by nebolo konečným vyporiadáním majetkových vzťahov medzi stranami a vyvolalo by iba ďalšie spory, pretože strany sa ohľadom spoločného majetku, jeho užívania, údržby či nakladania s ním dohodnúť nevedia a ich nie dobré vzťahy bolo možné badať aj počas konania. Strany by sa nevyhli ďalšiemu konaniu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k domu, čo je v konečnom dôsledku len „oddialovanie“ problému, ktorým je definitívne majetkové vyporiadanie. Toto by v konečnom dôsledku nebolo ani pre strany finančne priaznivé, pretože proces vyporiadania by sa len predĺžil a predražil. Z vyššie uvedených dôvodov súd prikázal dom s príslušenstvom do výlučného vlastníctva žalobkyne.

Vnosy vynaložené z majetku nepatriaceho do BSM (z oddeleného majetku žalovaného) na vec tvoriacu súčasť BSM

38. Žalovaný v spore uplatnil aj vnos v sume 111.000,- eur ako vynaloženie svojich výlučných prostriedkov pochádzajúcich z darov rodičov na stavbu rodinného domu, ktorý je súčasťou masy BSM. Súd podotýka, že žalovaný tak tiež neučinil od počiatku sporu, ale až po viac než roku od začatia sporu, na prvom pojednávaní dňa 08.12.2020. Súd na tento návrh napriek tomu prihliadol a jeho dôvodnosť

posudzoval. Žalovaný tvrdil, že jeho rodičia, konkrétne otec, mu dával do ruky v priebehu asi 20 rokov peniaze v sume, ktorú ustálil na 111.000,- eur. Na odôvodnenie tejto sumy uviedol toľko, že sa to snažil „nejakým spôsobom ustáliť“. Keďže je to veľa rokov, tak to „zhruba spočítal“ a nakoľko toľko peňazí strany nemali, je úplne jasné, že bolo nutné darom od jeho rodičov niečo dofinancovať. Peniaze mu postupne dával otec v hotovosti, vždy prišiel, dal mu ich a povedal, že to sú peniaze na stavbu. Súd uvádza, že tvrdenia o darovaní finančných prostriedkov výlučne žalovanému zo strany jeho rodičov v sume 111.000,- eur sa mu nepodarilo hodnoverne a nepochybné preukázať. V prvom rade je nutné podotknúť, že žalovaný nevedel ani na otázku súdu vysvetliť, akým spôsobom dospel k sume, ktorú si uplatnil, pričom pre účely jej uplatnenia v konaní je nutné mať jednoznačne podloženú konkrétnu sumu a nie spočítanú sumu od oka, odhadom a už vôbec nie tak, aby to pre účely sporu „sedelo“. Žalovaný sám uviedol, že to bolo dávno, nie všetko si pamätá, a preto sa to snažil aj vzhľadom na odstup času zosumarizovať, ale na základe čoho takýto sumár učinil, súdu ani nevysvetlil. Za účelom preukázania tohto vnosu žalovaný predložil čestné vyhlásenie rodičov z 24.06.2020, vo vzťahu ku ktorému bolo zistené, že ho vyhotovil žalovaný a rodičia ho následne len podpísali. V čestnom vyhlásení sa dodatočne deklaruje, že suma 111.000,- eur výlučne jemu mala byť darovaná späťne v období od 1996-2017 a túto sumu syn celú investoval do stavby domu. Matka žalovaného ako svedkyňa sa vôbec nevedela vyjadriť k tomu, kedy, v akých sumách a na aký účel manžel mal odovzdávať synovi peniaze. Uviedla, že ona peniaze synovi nedávala, no naproti tomu v čestnom vyhlásení prehlásila, že aj ona peniaze synovi dávala a to dokonca v konkrétnej výške, vo vzťahu ku ktorej sa pri výsluchu naopak vyjadrila, že ani nevie, v akej sume je táto uvedená v čestnom vyhlásení. Nevedela sa pri výsluchu vyjadriť ani k časovým súvislostiam odovzdávania peňazí, v rozpore s tým v čestnom vyhlásení prehlásila odovzdávanie peňazí v konkrétnom časovom rámci. Svedkyňa tak ani svojou výpoveďou nepotvrdila obsah svojho čestného vyhlásenia, práve naopak, javí sa, že obsah čestného vyhlásenia ani nezodpovedá jej reálnej vedomosti. Tomu by nasvedčovalo aj jej tvrdenie, že čestné vyhlásenie podpísala, pretože nejde proti synovi a manželovi. Prakticky bola len svedkyňou z počutia, ktorej manžel jej mal povedať, že nejaké peniaze synovi dal, hoc reálne nevie žiadne podrobnosti, ani kedy, ani koľko a za akých okolností synovi odovzdal. Brat žalovaného M. tiež sa nevedel vyjadriť, kedy a koľko peňazí otec mal žalovanému dať, nebol nikdy svedkom odovzdávania peňazí a keď mu otec povedal, že peniaze žalovanému odovzdal, len to zobral na vedomie, viac sa nezaujímal a nemá vedomosť, koľko to mohlo byť. Títo svedkovia žiadne konkrétne skutočnosti ohľadne tvrdených darov nepredniesli a nedosvedčili tvrdenia žalovaného o tom, že skutočne sa do jeho výlučnej dispozície od otca (resp. oboch rodičov) mali dostať finančné prostriedky v uplatnenej sume 111.000,- eur, alebo aspoň v určitej časti z tejto sumy. Ich tvrdenia boli len všeobecné o tom, že vedia, že nejaké peniaze otec žalovanému dával bez ďalšej znalosti. Uvedené ale nestačí na vyvodenie nepochybného záveru o tom, že tieto boli aj skutočne žalovanému odovzdané, a to v určitej konkrétnej sume, ktorú si žalovaný v spore uplatnil a že tieto boli aj do stavby skutočne vložené. Žiadna konkrétna suma finančného daru, ani nižšia než je suma žalovaným v spore uplatnená, tak nebola nimi preukázaná. Otec žalovaného vypovedal ako svedok, avšak vo vzťahu k nemu treba uviesť, že skutočnosti, ktoré súdu svedok uviedol a ktoré aj žalovaný potvrdil, značným spôsobom znížili vierohodnosť tohto svedka až natoľko, že ho nemožno považovať za kľúčového svedka (hoci by ním inak bol vzhľadom na fakt, že to mal byť práve on, kto peniaze žalovanému mal odovzdávať). Svedok potvrdil, že sa stretol so žalovaným pred pojednávaním, že sumár, z ktorého súdu čítal jednotlivé sumy, ktoré mali byť predmetom darov, bol vyhotovený v spolupráci so žalovaným, spoločne ho písali a upravovali tak, ako sa vyjadril žalovaný, „aby toho nebolo moc, aby to bolo tak, ako to má byť“. Svedok si to už presne nepamätal, a preto mu žalovaný „dopomohol“ s písaním sumáru darov, ktorý pri svojej výpovedi svedok pred súdom nahlas prečítal. Takáto predošlá spolupráca svedka a strany sporu, ktorá navrhuje vypočítať svedka, aby dosvedčila ním tvrdené skutočnosti, je absolútne neprípustná. Svedok je osobou, ktorá má súdu nezávisle reprodukovať určitú skutočnosť tak, ako ju svojimi zmyslami sama vnímala a zažila. Svedok -otec žalovaného však súdu reprodukoval to, čo si vopred so žalovaným dohodli, o čom sa dojednali a dokonca ako pomôcku pri výpovedi svedok mal listinu, ktorú mu za účelom jeho prednesu pred súdom pomáhal spracovať žalovaný. Nepochybné tak výpoveď svedka bola do značnej miery ovplyvnená touto súčinnosťou so žalovaným, pričom sám svedok potvrdil, že nejaké peniaze síce odovzdával, ale podrobnosti si už nepamätal. Ak žalovaný uvádzal, že takúto spoluprácu nehodnotí ako neobvyklú, tak s týmto sa súd nemohol stotožniť, nakoľko takáto spolupráca nie je vôbec možná a ak súd zistí, že sa udiala a že pred vystúpením svedka na súde, svedok intenzívne spolupracoval so stranou sporu na tom, aby dosvedčil to, čo strana dosvedčiť žiada, tak sám žalovaný si svoju procesnú situáciu sťažil natoľko, že nepostačuje na preukázanie tvrdenej skutočnosti len výpoveď takto žalovaným ovplyvneného svedka. Súd preto nemohol založiť svoje rozhodnutie na tvrdení otca žalovaného o tom, že konkrétne sumu, a už vôbec nie sumu 111.000,- eur žalovanému skutočne odovzdal, pretože ohľadom „harmonogramu“

odovzdávania peňazí svedok bol inštruovaný žalovaným, k čomu sa obaja priznali, a teda je zrejmy vplyv žalovaného na svedka v ním požadovanom smere. Samotné čestné prehlásenie spísané žalovaným a podpísané jeho rodičmi tiež nie je postačujúcim dôkazom o darovaní uplatnenej sumy, keď matka žalovaného toto podpísala, lebo nepôjde proti synovi a mužovi, keď podpísala, čo jej bolo predložené, ale sama sa nevedela vôbec vyjadriť ku konkrétnostiam týkajúcim sa obsahu čestného vyhlásenia, a jeho obsah tak ani nepotvrdila. Otec rovnako tak vo svojej výpovedi vierohodne obsah čestného prehlásenia formulovaného žalovaným, nepotvrdil, keď sám priznal, že si to už presne ani nepamätal. Navyše čestné prehlásenie bolo spísané dodatočne v čase, keď už prebiehal tento spor. Svedok M. A., brat žalovaného potvrdil, že on aj rodičia boli dotknutí okolnosťami a tvrdeniami, ktoré vyslovila v konaní o rozvod žalobkyňa. Obsah tejto listiny bol celkom jednoznačne spísaný pod vplyvom vedomosti, že sa bude nutné majetkovo vysporiadať aj zo spoločného domu, nevyklučujúc prispôsobenie skorších skutočností dodatočne vyvstalým okolnostiam majúcim základ v nevydarenom manželstve strán sporu, ktoré sa zúčastnených negatívne dotkli, keď rodičia žalovaného nepochybne mali osobný záujem žalovanému takýmto spôsobom pomôcť. Listina - čestné prehlásenie spísaná desaťročie po tom, čo peniaze začali byť do stavby vkladané, za takýchto okolností nemôže byť hodnoverným obrazom vôle zúčastnených v reálnom čase, kedy k vkladom do stavby domu malo dôjsť. Pochybnosti o pravdivosti čestného vyhlásenia sú dané o to viac, kedy ani matka žalovaného sa sama nevedela k ničomu konkrétnemu vyjadriť a keď otec žalovaného sa vedel k darom uvádzaným v čestnom vyhlásení vyjadriť konkrétnejšie až po tom, čo si uvedené „prešli“ so žalovaným a k čestnému vyhláseniu uviedol navyše toľko, že toto ani nie je presný sumár a že rukou (spoločne so žalovaným) spracovaný sumár darov je presnejší. Na tento sumár ale súd prihliadnuť nemohol vôbec, pretože na jeho príprave participoval žalovaný, a teda tento ani nie je výsledkom neovplyvnenej vôle svedka, ktorý si takúto pomôcku na súd priniesol. Tiež treba dodať, že ak by súd aj teoreticky uvažoval o darovaní čohokoľvek použiteľného na stavbu domu (finančné prostriedky, alebo aj materiál) vykonaným dokazovaním nevyšla najavo žiadna taká skutočnosť, z ktorej by bolo možné vyvodiť, že v čase, kedy k tvrdenému financovaniu malo dôjsť, rodičia žalovaného mali mať a aj prejavili vôľu niečo na stavbu kúpiť, alebo darovať finančné prostriedky na nákup materiálu, len v prospech svojho syna a nie i pre jeho rodinu, teda aj ženu, ktorá v tom čase spolu so žalovaným bola stavebníkom, a kedy tvorili spoločne ešte celistvú rodinu. Otec žalovaného sa vyjadril napokon tak, že nevie o tom, že by niekedy kvantifikoval, že dáva niečo iba svojmu synovi, alebo aj či jeho manželke z toho niečo patrí alebo nie, a preto aj s poukazom na toto vyjadrenie nie je možné jednoznačne ustáliť vôľu potenciálneho darcu v konkrétnom čase darovať niečo výlučne len synovi a nie je ani možné vylúčiť, že dar (ak by aj bol preukázaný) mal aspoň sčasti patriť žalobkyni. To by napokon vylučovalo úplne tvrdenie o tom, že financie v tvrdennej sume mali sa stať výlučným vlastníctvom žalovaného. Okrem toho, že nebolo riadne preukázané odovzdanie konkrétnej sumy peňazí vo forme daru žalovanému, nie je tak zrejme ani to, či vôľa darcu darovať bola prezentovaná len vo vzťahu k žalovanému, alebo aj k jeho žene. V spore žalovaný nepreukázal žiadne finančné presuny z majetku otca, resp. rodičov, do jeho dispozičnej sféry, a takýto dôkaz celkom zrejme ani neexistuje, keď žalovaný tvrdil, že peniaze mali byť dávane z ruky do ruky a sám nevidel dôvod, prečo by si v čase darovania niečo spisoval, keď to bol dar (ako sa sám vyjadril). Neboli tak preukázané finančné presuny z majetku rodičov do výlučného majetku žalovaného a odtiaľ do spoločného rodinného domu. Treba uviesť, že nič nebránilo žalovanému, resp. jeho rodičom, aby v danom čase výstavby riadne viedli evidenciu zdrojov použitých na stavbu domu - kto, kedy, z akých peňazí, čo financoval, prípadne, aby darovanie konkrétnych vecí, ak vôbec vôľa čokoľvek darovať komukoľvek bola v tom čase daná, bolo spísané v danom čase, alebo aby finančné prostriedky boli odovzdané bezhotovostne, nakoľko toto všetko by mohlo byť aj s odstupom čase relevantným a hodnoverným dôkazom. Za stavu, že takéto dôkazy absentujú, za stavu, keď svedkovia nepotvrdili existenciu žiadnych konkrétnych darov v určitej sume, resp. keď jeden zo svedkov potvrdil iba to, čo si vopred so žalovaným dohodol, a keď ani obsah čestného vyhlásenia spísaného až po začatí tohto sporu nebol potvrdený výpoveďou svedkov, súd uvádza, že žalovanému sa nepodarilo preukázať, že skutočne mu boli v konkrétnom čase darované do jeho výlučného vlastníctva finančné prostriedky v určitej, konkrétne zistenej (nielen „zhruba“ zistenej) výške. Ak žalovaný predkladal pokladničné doklady a faktúry na kúpu materiálu, tak tieto sú spôsobilé preukázať iba to, že za materiál bolo zaplatené, nie však to, že sa zaň platilo z výlučných prostriedkov žalovaného. Tieto listiny preto samy osebe dôkazom o uplatnenom vnose nie sú. To všetko platí o to viac, keď boli preukázané rôzne zdroje financovania (úvery z PSS, a.s., úver poskytnutý sesternicou žalobkyne p. G., zárobky strán) a nie je tak bez ďalšieho možné ustáliť, že práve stavebný materiál obsiahnutý na predložených faktúrach, dodacích listoch a pokladničných dokladoch je ten, ktorý mal byť kúpený z finančných darov od rodičov žalovaného (navyše hodnoverné nepreukázaných). Rovnako, považovať za svoje vnosi prípadný rozdiel medzi odhadovaným položkovitým rozpočtom svojpomocnej stavby a prostriedkami,

ktoré z iných zdrojov (úverov) boli vynaložené na stavbu domu, nemá oporu ani v práve, ale ani vo vykonanom dokazovaní. Žalovaný pritom na dôkaz o vnose opakovane tvrdil, že vzhľadom na rozpočet stavby a financie, ktoré mali strany k dispozícii, je „jasné“, že dary od rodičov existovali. Treba uviesť, že rozpočet stavby predložený žalovaným je len rámcový pre stavbu na kľúč a navyše sa v ňom uvádza, že cena na výstavbu svojpomocnej stavby je cca 70% a môže sa líšiť od podielu svojpomocnej práce. Bolo zistené, že práce na stavbách sa vykonávali svojpomocnej aj cez odborníkov, čo potvrdil sám žalovaný, pričom podiel svojpomocnej práce ani nebolo možné kvantifikovať. Takýto sumár preto nemôže byť v žiadnom prípade dôkazom pre určenie výšky skutočného vnosu žalovaného. Ako vnos možno uplatniť reálne vynaložené finančné sumy, ktoré kritérium predložený rozpočet vôbec nespĺňa, keď berie do úvahy odhadované rozpočty bez zreteľa na reálne vyplatené finančné plnenia v danom čase. Vnosy do spoločného majetku sa zásadne hradia vo výške, v akej boli počas trvania BSM vynaložené, a teda ide vždy o reálne sumy a nie o odhadované náklady na zakúpenie stavebných materiálov tak, ako to vyplýva z predloženého rozpočtu. Ďalej treba uviesť, že ak by aj boli darované nejaké finančné prostriedky žalovanému, to samo osebe ešte nepreukazuje, že tieto prostriedky aj boli naozaj použité na stavbu domu a ak áno, v akom rozsahu. Hoci svedkovia v čestnom vyhlásení prehlásili, že suma 111.000,- eur bola celá použitá na stavbu, táto časť ich písomného vyhlásenia (predformulovaná žalovaným) nebola nimi následne v svedeckej výpovedi potvrdená, keď matka žalovaného vôbec nemala predstavu o sumách a o tom, na čo boli použité a otec žalovaného uviedol, že sa domnieva, že sumy nemali byť na čo iné použité ako na stavbu, ale na druhej strane tvrdil, že sa po tvrdenom odovzdaní peňazí o ne viac nezaujímal (nezaujímal sa „prečo, načo, začo“). Preto ani nebolo bez pochyb preukázané, že tvrdené finančné dary boli použité a ak áno, v akom konkrétnom rozsahu (sume) na stavbu domu. Až do posledného pojednávania žalovaný napokon ani konkrétne neuviedol, čo všetko malo byť vlastne na stavbe financované z tvrdených darov (k tejto listine a k dôvodu, pre ktorý na ňu súd neprihliadol sa súd vyjadri v ďalšom odôvodnení). Avšak ak by to aj skôr bol býval v spore bližšie uviedol, nič by to nemenilo na závere, že nebola preukázaná existencia finančných (či iných) darov rodičov žalovaného výlučne len žalovanému, a to v konkrétnej presne zistenej výške, a teda nebola preukázaná ani základná podmienka pre to, aby súd mohol na takýto vnos prihliadnuť. S poukazom na všetko vyššie uvedené súd vnos žalovaného z výlučných prostriedkov do spoločného domu v sume 111.000,- eur ani čiastočne v jeho prospech pri vyporiadaní BSM nezohľadnil.

39. Okrem toho žalovaný žiadal (na poslednom pojednávaní dňa 13.07.2021), aby súd v jeho prospech zohľadnil sumu 2.335,- eur použitú na vybudovanie spevnených plôch na pozemku aktuálne vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Uplatnil si tento návrh tak, že tvrdí, že táto suma bola uhradená zo sumy žalovanému darovaných prostriedkov 111.000,- eur od jeho rodičov, teda z jeho výlučných prostriedkov uvedených v predošlom odseku. Pre prípad, že by súd neuznal túto argumentáciu, tak ako alternatívu uviedol, že v takom prípade žiada, aby súd zohľadnil, že na vybudovanie spevnených plôch boli v tejto sume použité prostriedky z BSM. Vo vzťahu k tomuto návrhu súd uvádza, že prvýkrát bol takýto vnos, resp. investícia uplatnená riadne až na poslednom pojednávaní dňa 13.07.2021. Dovtedy žiaden konkrétny návrh, z ktorého by bolo zrejmé, z akého dôvodu žiada akú konkrétnu sumu či už ako vnos alebo investíciu do pozemkov, žalovaný neuplatnil. Neučinil tak ani po tom, čo na pojednávaní dňa 20.05.2021 súd rozšíril svoje predbežné právne posúdenie o konštatovanie, že spevnené plochy aktívom masy BSM nie sú, ale sú súčasťou pozemkov, ktoré sú zapísané ako výlučné vlastníctvo žalobkyne a že na akékoľvek finančné zohľadnenie by bol nutný príslušný (samozrejme riadne skutkovo vymedzený) návrh, ktorý dovtedy podaný nebol. Takýto návrh žalovaný ani na tomto pojednávaní neučinil, ani na ďalšom stretnutí na výsluchu svedkyne a ani vo svojich ďalších podaniach písomne doručeným súdu do 13.07.2021 výslovný návrh na zohľadnenie konkrétnej sumy vo svoj prospech z tohto titulu neuplatnil. Urobil tak prakticky takmer tesne pred záverečnými rečami. Súd uvádza, že žalovanému nič nebránilo, aby rozsah toho, čo má byť v tomto konaní pri vyporiadaní zohľadnené, učinil aj skôr ako na poslednom pojednávaní. Nič mu v tom nebránilo, keď dokonca vedel aj konkrétne právne posúdenie dané súdom, podľa ktorého sa mohol zariadiť a návrh učiniť podstatne skôr než na poslednom pojednávaní. Žalovaný tak neurobil, ponechal tento návrh až na koniec sporu, a preto je súd toho názoru, že by naň s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania podľa § 153 ods. 1 a 2 CSP ani nemal prihliadnuť a takýto návrh nie je možné zohľadňovať už len z tohto procesného dôvodu. Nad rámec toho však súd uvádza aj to, že ak žalovaný tvrdil, že spevnené plochy tvoriace súčasť pozemkov boli vybudované z jeho výlučných prostriedkov, teda zo sumy 111.000,- eur, ktoré výlučne jemu mali darovať rodičia, súd uvádza, že takýto vnos obstáť ani po práve nemôže. V prvom rade nejde o ďalší extra ďalší vnos nad rámec sumy 111.000,- eur, ale o vnos vrámci sumy tvrdených darov od rodičov vo výške 111.000,- eur, a preto vo vzťahu k nemu platí všetko to, čo bolo uvedené v predošlom odseku o tom, že existencia výlučných prostriedkov

z darov rodičov nebola preukázaná. Ak by aj čo i len teoreticky bola preukázaná existencia výlučných prostriedkov žalovaného a tieto by boli na účel vybudovania spevnených plôch aj skutočne použité, aj tak sa nejedná o vnos z výlučného, oddeleného majetku žalovaného na majetok patriaci do BSM. Pozemky, na ktorom sú umiestnené spevnené plochy a ktoré tak tvoria súčasť týchto pozemkov, totiž do BSM nepatria ani teraz, keď sú evidované vo výlučnom vlastníctve žalobkyne a ak tak by mohlo ísť len o vynaloženie oddeleného majetku žalovaného (peniaze) na oddelený majetok žalobkyne (pozemky), čo nie je vnos ani investícia, ktorú v spore o vyporiadanie BSM predpokladá § 150 OZ a ktoré by bolo možné v tomto konaní uplatniť. Pozemky však nebudú patriť do BSM ani v prípade, ak by bol žalovaný úspešný so svojou určovacou žalobou v spore sp.zn. 27C/8/2021. Ak by tam totiž súd žalobe vyhovel, pozemky by sa ocitli v podielovom spoluvlastníctve strán. Ani v takom prípade by sa ale nejednalo o vnos/investíciu v zmysle § 150 OZ, ktorú by bolo možné zohľadniť v spore o vyporiadanie BSM, pretože by sa mohlo jednať nanajvýš len o vynaloženie oddeleného majetku žalovaného (peniaze) na majetok v podielovom spoluvlastníctve manželov (pozemky), na vysporiadanie ktorého ale slúžia iné inštitúty v inom spore a takéto investície sa v konaní o vyporiadanie BSM nezohľadňujú. Preto ani nebolo dôvodné vyčkať na výsledok sporu sp.zn. 27C/8/2021, pretože nech už by bol jeho výsledok akýkoľvek, vnos žalovaným takto uplatnený by nebolo možné v spore o vyporiadanie BSM zohľadniť bez ohľadu na výsledok tohto iného sporu. Ak teda žalovaný mienil uplatniť sumu 2.335,- eur ako svoj výlučný vnos do pozemkov, ktoré nie sú v BSM, tento z vyššie uvedených dôvodov zohľadniť v tomto spore nemožno.

40. Žalovaný pre prípad svojho neúspechu s vyššie uvedenou prvou alternatívou uviedol, že keď nebude úspešný s argumentáciou o tom, že spevnené plochy na pozemkoch boli celkom vybudované z jeho výlučných prostriedkov, potom tvrdí, že boli vybudované zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM a žiada, aby súd zohľadnil túto sumu ako spoločné prostriedky vynaložené na oddelený majetok žalobkyne. Ani s takýmto návrhom však podľa názoru, už len s poukazom na to, ako bol uplatnený a skutkovo vymedzený, nemôže uspieť. Ak raz žalovaný tvrdí, že spevnené plochy boli vybudované v celom rozsahu z jeho výlučných prostriedkov, potom si sám odporuje, ak súčasne pripúšťa, že tieto boli v celom rozsahu postavené zo spoločných prostriedkov. Žalovaný produkuje k jednému návrhu rôzne protichodné skutkové tvrdenia, vo svojej argumentácii je nekonzistentný a nie je tak už len z jeho tvrdení celkom zrejmé, z akých prostriedkov teda mali byť spevnené plochy na pozemkoch v skutočnosti vybudované. Žalovaný pritom opakovane tvrdil, že spevnené plochy na pozemkoch boli postavené z jeho výlučných finančných prostriedkov, uvádzal to aj na pojednávaní dňa 13.07.2021, kde aj prečítal svoje skoršie písomné podanie, v zmysle ktorého on zo svojho zainvestoval na spevnené plochy cca 5.500,- eur, čomu potom jeho neskoršie tvrdenie o vynaložení prostriedkov z BSM na účel stavby spevnených plôch vôbec nezodpovedá a sám žalovaný toto tvrdenie svojím iným tvrdením vyvracia. Už len z tohto dôvodu potom argumentácia žalovaného o tom, že spevnené plochy boli budované zo spoločných prostriedkov, vyznieva nepresvedčivo, zmätočne a na podklade takýchto protirečivých skutkových tvrdení ani nie je možné uplatnenú sumu v prospech žalovaného zohľadniť, pretože nie je možné ustáliť, z akých konkrétnych prostriedkov v akom právnom režime sa nachádzajúcich teda spevnené plochy boli reálne vybudované. Už len pre úplnosť súd uvádza, že ak by sa aj malo jednať o investíciu z prostriedkov BSM do pozemku patriaceho jednému z manželov (čo sám žalovaný sponchybuje tým, že tvrdí, že sa jedná súčasne v rovnakom rozsahu aj o vnos z jeho výlučných prostriedkov), treba v tomto smere považovať za správny názor, že to, čo je povinný nahradiť jeden z manželov, sú finančné prostriedky skutočne vynaložené na tieto investície (napr. I. Fekete, Občiansky zákonník, II. zväzok, Veľký komentár, 2. aktualizované a rozšírené vydanie, Bratislava, Eurokódex, 2015, str.401). Pre rozhodnutie súdu je významné to, koľko bolo skutočne vynaložené zo spoločného (spoločné finančné prostriedky z BSM) na oddelený majetok - pozemky. Pre rozhodnutie vo veci je podstatné však to, aká suma sa na tento účel skutočne vynaložila zo spoločných prostriedkov manželov. Súd poukazuje v tomto smere napr. uznesenie NSSR sp.zn. 8Cdo/1802/14, alebo sp.zn. 6MCdo/10/2011, prípadne aj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/127/2016. Žalovaný ale žiadal zohľadniť sumu 2.335,- eur určenú znaleckým posudkom L.. T. ako hodnotu spevnených plôch (ktorú by súd mohol vziať do úvahy len ak by spevnené plochy mali tvoriť aktíva masy BSM a mali by byť predmetom vyporiadania vrámci masy BSM), ale nebola vôbec preukázaná konkrétna a presná suma, ktorá bola do pozemku na vybudovanie spevnenej plochy skutočne vynaložená. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak ani pri takomto „alternatívnom“ skutkovom vymedzení, nie je možné túto sumu v prospech žalovaného zohľadniť.

Výpočet vyporiadacieho podielu

41. K výpočtu vypořádavacieho podielu súd dospel nasledovne: Vyporiadavaná hodnota BSM je hodnota oboch motorových vozidiel 2.500,- eur + zostatok na účte žalobkyne 244,70 eur + zostatky na účtoch žalovaného 89,52 eur + 135,71 eur + 144,25 eur + nehnuteľnosť (rodinný dom s príslušenstvom uvedeným vo výroku) 135.561,39 eur. Uvedené v súčte 138.675,57 eur predstavuje čistú hodnotu BSM. Z tejto sumy by mal mať každý z manželov podiel 1-ice, teda každému by malo pripadnúť po 69.337,79 eur.

Žalobkyňa nadobudla auto zn. C. v hodnote 1.500,- eur, zostatok na účte 244,70 eur a dom s príslušenstvom v hodnote 135.561,39 eur, teda jej celkovo pripadlo 137.306,09 eur, čo je o 67.968,30 eur .

Žalovaný nadobudol auto v hodnote VW v hodnote 1.000,- eur, zostatky na troch účtoch v hodnote spolu 369,48 eur, spolu teda nadobudol 1.369,48 eur, čo je o 67.968,30 eur menej, než na neho pripadá podiel 1. To znamená, že túto sumu by mal žalovaný dostať v rámci vyrovnania svojho podielu tak, aby každý z manželov mal polovičný podiel.

Treba zohľadniť, že žalobkyňa by mala vrátiť ešte sumu 500,- eur ako polovicu všeobecnej ceny svojho podniku (v rozsahu pomeru podielov - teda v 1 z hodnoty jej podniku 1.000,- eur), tj. by žalovanému mala vyplatiť 67.968,30 eur + 500,- eur, spolu 68.468,30 eur. Na druhej strane by zase ale aj žalovaný mal vrátiť do masy rovnako sumu 500,- eur ako polovicu všeobecnej ceny svojho podniku (v rozsahu pomeru podielov - teda v 1 z hodnoty jeho podniku 1.000,- eur), tj. zo svojho výplatku 68.468,30 eur - 500,-eur, a teda žalovanému je nutné na vyrovnanie jeho podielu uhradiť 67.968,30 eur. Súd preto zaviazal žalobkyňu na úhradu podielu v tejto výške samostatným výrokom rozsudku.

42. Žalobkyňa deklarovala, že podnikla už kroky smerujúce k získaniu úveru z banky na účely vyplatenia žalovaného, ktorý má predjednaný vopred a mala ho dojednaný už aj v čase, keď to vyzeralo, že strany uzavrujú mimosúdnu dohodu. Žalovaný napokon tiež uvádzal, že by potreboval pôžičku, ktorú ma dohodnutú s bratom. Ani jeden z nich tak nemá finančné prostriedky v hotovosti a tieto si bude musieť (či už s určitým zabezpečením záväzku alebo bez neho) zadovážiť z iného zdroja. V reálnom ponímaní je napokon len ťažko si možné v našich podmienkach predstaviť, že by jednotliviec disponoval hneď takýmto značným finančným obnosom bez toho, aby využil podporu banky alebo iného veriteľa. Podstatné je, že žalobkyňa deklaruje (zhodne ako žalovaný), že má prísľub úveru v dostatočnej výške, a preto niet dôvodu pochybovať o solventnosti žalobkyne, ktorá ochotu a schopnosť vyplatiť žalovaného deklaruje už od predsúdnych jednaní a aj počas celého trvania sporu, a to dokonca ešte vo vyššej sume, než tomu bude podľa výroku rozsudku, pretože v predsúdnych jednaniach ponúkala žalovanému na výplatu sumu 74.000,- eur (vychádzajúc z vyššej sumy nehnuteľnosti podľa posudku Ing. S.), pričom strany sa napokon v spore dohodli na hodnote nehnuteľnosti nižšej, než bola táto pôvodne žalovanému ponúkaná, čo malo vplyv na celkovo nižšiu sumu vypořádavacieho podielu. Súd poskytol žalobkyňi lehotu 120 dní od právoplatnosti rozsudku na výplatu, čo je podľa názoru odôvodnené výškou sumy, ktorú musí žalovanému uhradiť, počas ktorého obdobia má možnosť zabezpečiť si finančné prostriedky (vybavením pôžičky, úveru a pod). Súčasne táto lehota je podľa názoru adekvátna i v tom smere, že nenúti žalovaného, aby na výplatu podielu čakal neprimerane dlhý čas.

43. Pre úplnosť súd uvádza, že žalovaný až na poslednom pojednávaní dňa 13.07.2021 predložil súdu rozhodnutie o určení súpisného čísla, rozhodnutie o daňovej povinnosti za pozemky na meno žalovaného, ktorými chcel preukázať, že by mal byť vlastníkom pozemku. Tieto listiny sú v tomto spore irelevantné, keďže pozemky v žiadnom prípade do BSM nepatria, a preto ich súd ani neoboznamoval. Predložil tiež geometrický plán k pozemkom, vo vzťahu ku ktorému ani neuviedol, čo by sa ním malo preukázať, ale súd uvádza, že pozemky nie sú predmetom BSM (nech už definitívne budú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne alebo v podielovom spoluvlastníctve oboch strán), a preto táto listina sa netýka predmetu sporu a súd ju tiež neoboznamoval. Okrem toho predložil potvrdenia o splnení daňovej povinnosti z jeho strany, čo malo byť podľa neho dôkazom o tom, že dom sa nestaval len z prostriedkov zarobených účastníkmi. Potvrdenie o podaní daňových priznaní žalovaným ako živnostníkom nie je spôsobilé preukázať to, že spoločný dom mal byť postavený aj z iných zdrojov a z akých konkrétnych. Medzi týmito listinami a skutočnosťou, ktorú majú listiny preukazovať, nie je žiadna korelácia, keď podanie daňového priznania nie je rozhodné pre preukázanie investícií žalovaného z darov rodičov, na preukázanie ktorých tieto listiny žalovaný celkom zrejme predložil. Tieto listiny súd preto tiež neoboznamoval. Listiny vystavené živnostenským odborom Okresného úradu Trenčín, ktoré žalovaný spolu s tým predkladal, boli nadbytočné, nakoľko skutočnosti týkajúce sa podnikania a prevádzky podnikania zo strany žalovaného vyplývali z výpisu zo živnostenského registra, ktorý je aktuálny a ktorý bol obsahom spisu a bol riadne oboznámený. Vo vzťahu k všetkým listinám súd

navyššie uvádza, že tieto boli predložené až na poslednom pojednávaní, keď už neboli ani žiadne iné návrhy na doplnenie dokazovania, pričom súdu nie sú zrejmé a žalovaný ani neobjasnil dôvody, pre ktoré listiny nepredložil v spore už skôr, keď celkom zrejme ide o listiny, ktorými dávno disponoval a o ktorých mal vedomosť, napriek tomu s ich predložením otáľal a ponechal ich predloženie až na čas bezprostredne predchádzajúci záverečným rečiam. Na to, aby sa s nimi mohol súd a tiež protistrana riadne oboznámiť a aby k nim protistrana mohla zaujať aj riadne stanovisko, by sa žiadalo odročiť pojednávanie, čo však už súd za stavu, že boli splnené podmienky pre ukončenie dokazovania, neučinil. Pasivita žalovaného, oneskorené predloženie listín musí ísť na vrub toho, kto s ich predložením váhal. Na tieto listiny predložené podľa názoru súdu oneskorene, je nutné uplatniť sudcovskú koncentráciu konania podľa § 153 ods. 1 a 2 CSP a na tieto listiny (ako prostriedky procesnej obrany, útoku) súd preto ani z tohto dôvodu (aj keby boli relevantné vo vzťahu k skutočnostiam, ktoré majú byť nimi preukázané), neprihliadol. O tom, čo je to sudcovská koncentrácia konania a aké sú jej následky bol pritom žalovaný riadne poučený a navyššie bol aj právne zastúpený advokátom, ktorému tento inštitút aj dôsledky rovnako musia byť známe. Okrem týchto listín tiež žalovaný prvýkrát až na poslednom pojednávaní predložil ním spracovaný súpis použitého materiálu pre rodinný dom, ktorým zrejme (bližšie to ani neuviedol) mal žalovaný v úmysle bližšie konkretizovať tvrdený a uplatnený vnos v sume 111.000,- eur. Ide o doplnenie skutkových tvrdení týkajúcich sa ním uplatneného návrhu na zohľadnenie sumy investície 111.000,- eur, ktoré dovtedy žalovaný (z neznámeho dôvodu) neprodukoval, hoci tiež mal možnosť už skôr konkretizovať, na čo všetko mali byť tvrdené výlučné prostriedky pochádzajúce z darov rodičov použité. Tento sumár opäť predstavuje nové doplňujúce tvrdenia (teda prostriedky procesnej obrany, resp. útoku), ktoré boli uplatnené prvýkrát až na poslednom pojednávaní (celkovo štvrtom, ak sa ráta aj výsluch svedka v domácom prostredí, kde bol žalovaný tiež prítomný), a aj vo vzťahu k nim súd z rovnakých dôvodov, ako už vyššie uviedol, uplatnil sudcovskú koncentráciu konania a na takýto doplňujúci sumár svojich tvrdení ohľadom toho, na čo mali byť použité darované prostriedky, súd neprihliadol, pretože neboli produkované včas. Ak by súd mal vyvodzovať z tejto listiny skutočnosti, musel by opäť aj protistrane dať priestor na oboznámenie sa s ňou a vyjadrenie sa k nej, čo by si zrejme vyžadovalo ďalšie úkony súdu, minimálne dlhšie prerušenie pojednávania, ak nie (aj vzhľadom na obsiahlosť podania) aj odročenie pojednávania. Ani táto listina by však, aj keby súd na ňu prihliadol, nebola spôsobilá prívodiť žalovanému úspech čo do jeho návrhu na zohľadnenie investície v sume 111.000,- eur, keďže nebolo preukázané hodnoverne to, že vôbec k odovzdávaniu finančných prostriedkov v nejakej konkrétnej sume do daru žalovanému došlo a že tieto v dôsledku daru boli výlučnými prostriedkami žalovaného. Bez preukázania tejto základnej skutočnosti potom nie je podstatné (a nemôže prívodiť žalovanému úspech) len to, že žalovaný rozpíše, na čo mali byť tieto údajne jeho výlučné prostriedky použité, pretože základným predpokladom pre úspech je nepochybné preukázanie existencie výlučných prostriedkov žalovaného, a to v konkrétnej výške a až následne ich skutočné vynaloženie na konkrétnu vec. Z týchto všetkých dôvodov súd neprihliadal na listiny, ktoré boli predložené žalovaným dňa 13.07.2021 krátkou cestou na pojednávaní.

Náhrada trov konania

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 257 CSP, Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

45. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je síce návrhovým konaním, konaním sporovým, ale špecifickosť tohto konania spočíva v tom, že ho môže podať ktorýkoľvek z bývalých manželov v záujme vyporiadať spoločný majetok a súčasne je konaním, v ktorom súd v otázke vyporiadania nie je viazaný návrhmi strán, bezpodielových spoluvlastníkov, ale postupuje podľa citovanej právnej normy, z ktorej vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi stranami (§216 ods. 2 CSP, § 150 Občianskeho zákonníka). Nie je rozhodujúce, ktorý z bezpodielových spoluvlastníkov po zániku BSM podal žalobu vo veci podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka na súd a zaujal tak procesné postavenie žalobcu v konaní oproti druhému nevyhnutne v postavení žalovaného. Dôležité je, že rovnako tak žalobkyňa ako aj žalovaný sa na vyporiadaní BSM dohodnúť nevedeli. Pokiaľ sa bývalí manželia na vyporiadaní BSM nedohodnú, niet inej cesty než domáhať sa jeho vyporiadania na súde, a teda podanie žaloby je už len dôsledkom toho, že manželia neboli ochotní (schopní) sa dohodnúť, a teda možno konštatovať, že obaja rovnako zavinili, že niektorý z nich (mohol to byť ktorýkoľvek z nich) musel podať žalobu na súd. V konaní súd potom nie je viazaný návrhmi strán, akým spôsobom má BSM vyporiadať, ale je povinný vyporiadať ho v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 150 Občianskeho

zákonníka bez ohľadu na návrhy strán, a preto je uplatnenie zásady úspechu pre účely náhrady trov konania nenáležitú.

46. Z tohto dôvodu má súd za to, že hoci súd vyporiadal BSM na základe žaloby žalobkyne, a teda v zásade bolo žalobe vyhovené, aj keď nie celkom takým spôsobom, ako žalobkyňa v žalobe požadovala. Najmä hodnota nehnuteľnosti sa počas konania ustalovala a táto nakoniec nekopíruje hodnotu navrhovanú v žalobe, a narozdiel od žaloby bolo predmetom vyporiadania na návrh žalovaného aj príslušenstvo domu, ktoré žalobkyňa pôvodne vyporiadať nežiadala, a teda vyporiadací podiel nie je tiež taký, ako žalobkyňa navrhla. Zásada úspechu žalobkyne podľa § 255 ods. 1 CSP sa preto nepoužije, pretože je podľa súdu pri rozhodovaní o trovách daný dôvod na aplikáciu ust. § 257 CSP, a to práve z vyššie uvedených dôvodov - charakteru konania, osobitného postavenia strán a aj z dôvodu, že súd nie je v tomto konaní viazaný návrhmi strán. V konaní nemožno konštatovať úspech či neúspech ani jednej strany, pretože súd (bez ohľadu na to, aké boli návrhy strán) aj tak pristúpi k vyporiadaniu podľa svojho uváženia v zmysle zákonných medzí a zásad, a práve táto povinnosť súdu a jeho možnosť ísť aj nad rámec návrhov strán, resp. odchyliť sa od nich, má značný vplyv na to, či a do akej miery bude žalobe vyhovené, preto zásada úspechu niektorej strany sa nemôže objektívne uplatniť. S poukazom na to potom súd nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania, pretože v okolnostiach prípadu videl vyššie opísané dôvody osobitného zreteľa, na ktoré je podľa názoru súdu nutné prihliadať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.